

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

BAYAN YANI!

LEMAN ÖZEL

Haziran 2011 - LeMan Özel 04 - 3.5 TL (KDV Dahil) K.K.T.C & TL

PAPARAZZİYE

Fotoş Bozoğuz

Elif Nurşad

Feyhan Güver

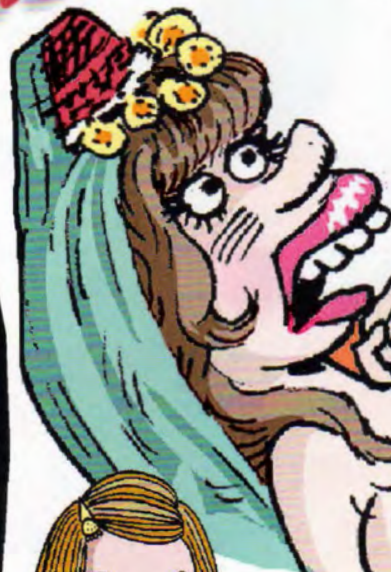
Kasetçi

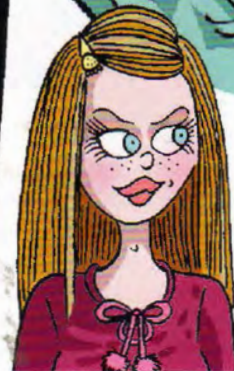
Baba Gaberği

Kötü Kız

Karem

İpek Özsüslü

Elvida

Ramize Erer

ISSN 2146-1384

> SOKAK SİTİL

Baştan çıkartıcı, iç gıcıklayıcı stiller!

YAZAN:
YUDUM İÇİMSU BERRAKŞELEALE

Mahmur Karabasan (Petrol Milyarderi)

İyiki güneş gözlükleriniz var. Yoksa maazallah gözleriniz büyük zarar görürdü. Çünkü iki ayaklı bir güneş gibi şiddetle parlıyorsunuz. Mahmur bey, o gözlüklerle yağmur ormanlarında rastlanan bir tür karıncaya dönüşmüşsünüz. Zaten baş kısmınızı geçip birazcık aşağı indiğimizde yağmur ormanları ile karşılaşıyoruz. Gövdenizden, binbir çeşit güller, sümbüller, akasyalar ve adlarını burada saymama imkan olmayan nice nebatat, beni ormanda bir başına kalmış yavru bir ceylan-gibi ürkek yaptı. 5 şerit gidis, 5

şerit geliş ispanyol paça pantolonunuz aşağıya doğru öyle insafsızca genişliyor ki, terzi paçalarınızı makasla kesip pantolonu durduramamış olsa, pantolon coşa coşa merdivenlerden aşağı akacak ve alt katları pantolon basacak. Ben bile burada bir an boğulur gibi oldum. Belinizdeki elin muhteşem zerafeti harika kıyafetinizi bir anda silip atıyor Mahmur bey.

Tilbeşevk Düşes (Barlar Patroniçesi)

Tilbe hanımcığım, patlamaya hazır bomba gibisiniz. Böyle düşünmemin sebebi, bacağınızın hemen arkasından bir kısmı görünen oksijen tüpü gibi şey. Başınızdan aşağı kovayla boca edilmiş sapsarı saçlarınız, omuzlarınızdan aşağı büyüleyici bir çağlayan gibi gürül gürül akıyor. İnanın o dalgalar arasında rafting yapasım, kulaç atasım geldi. Gözlükleriniz zaten yüzücü gözlüğü gibi. İmaj tam olmuş. Kıyafetiniz olağanüstü. Noktalarınız size beç tavuğu havası vermiş. Sanırım eteğinize bel hizasında attığınız kör düğüm, mantığınızı asla çözemediğim kıyafetinizi simgeliyor. Pantolonunuzdan allahaşkına hiç bahsetmeyelim. Her santimetrekaresi delicesine zımbalanmış çantanız bana babaannemin bol perçinli çeyiz sandığını hatırlattı. Kılığınızın tamamı da o sandığın içinden gözü kapalı çekilmiş etek ceketlerden yapılmış ağızlara layık enfes giysi çorbasını...

Şubatgün Cazgır
(Armatör Torunu)

Şubatgüncüğüm, inanılmaz bir kılığın var, gömleğinin kumaştan yapılmadığı ortada. Deri desem, vaşak derisi mi, sansar derisi mi, hamamböceği derisi mi karar veremedim. İyice bunalmışken yılan derisi kemerini farkedip huzura kavuştum. Dikkat, boynuna astığın deniz kabuğundan her an dört metrelik bir müren balığı çıkabilir. Daha küçük bir kolye seçebilirdin. 5 milyon civ-civin toplam sarısından 20 milyon kez daha sarı pantolonun son derece sağlıklı. Özellikle C vitamini yönünden hayli zengin. Ordan oraya uçuşan çilekler, kayısılar ve dilimlenmiş portakallar vücudunun alt yarısını emin ol en az yüz yıl boyunca gripten korumaya yeter. Dağınık bıraktığın ayakkabı bağcıklarını birbirine bağlarsan ortalıkta dolaşamaz ve bu topluma daha fazla zarar veremezsin.

Fotoğraflar: Zafer Aknar

İÇİNDEKİLER

- 4- Elvida / Ramize Erer
- 10- Paparazziye / Raziye Içoğlu
- 11- Klişeler / Feyhan Güver
- 12- Grafiler / Fatoş Bozoğuz - Dikkat
- Buyur / Duygu San
- 13- Sinemor / İpek Özsüslü - Tim
- Börtön'ün Oyunu / Yıldız Ertan
- 14- Aşlı Erdoğan - Fatoş - Duygu Yavuz
- 15- Ezgi Aksoy - Büşra Üzgün
- 16- Baba Göbeği - Betül Yılmaz
- 17- Kasetçiler / Fotoroman
- 19- Sıdika / Atilla Atalay
- 20- Babam ve Ustam / Elif Nurşad
- 25- İpek Özsüslü
- 26- Ropörtaj / İktim Öngel - Yaşam Koçu
- Afet - Kötü Kız
- 27- Gülay Batur
- 28- Oya Özsüslü - Melda Onur
- 29- Betül Yılmaz
- 30- Sarah Maple (Rop.) Melis Tükel
- 31- Büşra Üzgün - Bema Yangın - İpek -Betül (Fotoğraftan karikatür rol)
- 32- Mağdubi / İpek - Cinnat Alb - Ezgi
- 33- Feyhan Güver
- 34- Bayan Yanına'na билет - Bulmaca
- 35- Harem
- 36- Seçim Fashion

Sibel Üresin

In a relationship Born on 14 September 1978

Share: Post Photo Link Video

Write something...

Sibel Üresin Görüncü kadın oldu

23 April at 22:36 · Like · Comment

12 people like this.

Selma Aliye Erkek olam seni aldın pampa :)

23 April at 22:47 · Like

Orhan Çeker Hayırlara vesile olsun :))

23 April at 23:47 · Like

BAYAN YANI (HAH) HAVA ATMA HABERİ

Bayan Yanı'nın ilk sayısı Türkiye'nin en yüksek tirajlı dergisi oldu. Bayan Yanı yabancı basın ve televizyonlara röportaj vermeye yetişemiyor. Geçen hafta El Pais bu hafta Arte, önümüzdeki hafta kimbilir ne?

"İmam nikahı yasallaşsın", 3Erkek olsam çokeşli olurum" Sibel Üresin, sap yiyip saman saçıyor...

DÜNYANIN EN SANSÜRLÜ PORNO FİLMİ

Tüm siyasi partiler kadınlara para vermeyi vadediyor. Gaspçı kocalardan kurtulmanın henüz yolu yok.

BAYAN YANI

Sayı: 04 - Haziran 2011

Aylık yaygın süreli yerel yayındır

BD Basın Yayın Tic. Ltd. Şti. adına

Sahibi ve Yazışmaları

Müdürü Tuncay Akgün

Renklendirme Editörü Fikret Özdemir

ADRES: Firuzağa Mahallesi Defterdar Yokuşu No: 19/1A Cihangir Beyoğlu/İstanbul

TEL: 0212 292 94 50 FAX: 0212 251 57 54

BASKI: LeMan Ofset TEL: 0212 858 00 93

GENEL DAĞITIM: DPP A.Ş.

Elvida

Ramize Erer Kız Hikâyeleri

ramizeerer@hotmail.com

Otogardaki büfede bir kaşarlı tost, bir goralı yemiş üstüne de, iki ayrı içmiş sonra bir bayan yanı bilet alıp erkenden gelip yolcularını bekleyen Güneydoğu'ya gidecek olan otobüsüne binip oturmuştu Meri. Asıl adı Elvida'ydı.

Arkadaşları ona, küçük ev dizisindeki Meri'ye benzediği nedeniyle bu adı takmışlardı.

Lora İngile, Lora İngile
Karolin kuskus kis
Meri ker Çarls İngile

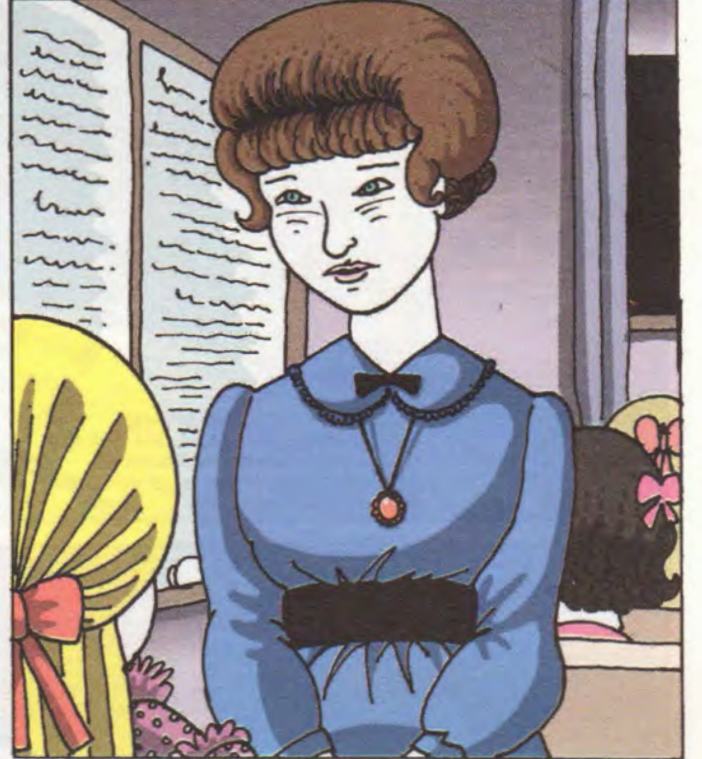

Meri'nin içinde olmak istediği mutlu aile fotoğrafı işte buydu...

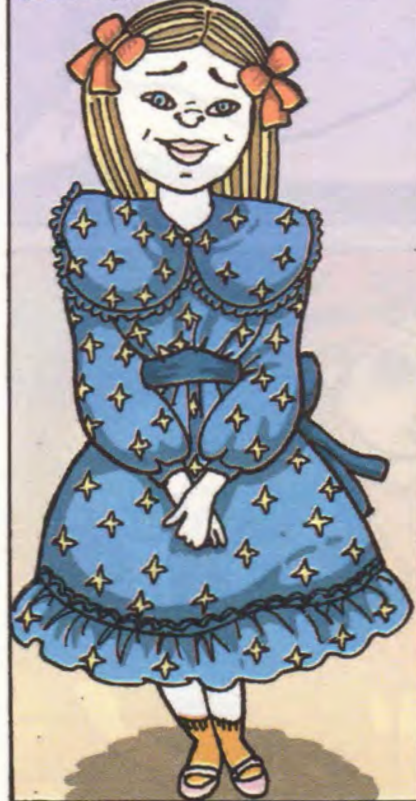

Dizideki bütün karakterleri ne çok sevdi. Lara, Karolin, Çarls, Doktor Baker, Bayan Olesen, kızı Nancy, Miss Eva, bağırırken ağzından tükenükler saçan öğretmeni kaynana Sebahattin, daha fazla sevdi zarif Miss Eva'yı. Öğretmenliği onunla sevmiştir mesela.

Okuldan çıkar çıkmaz Meri'nin jenerikte koştuğu gibi koşarak eve gelir çantasını fırlatıp attığı gibi soluğu televizyonun önünde alırdı. Hepsini çok özlemiş olurdu her yeni dizide. Kökü kalpli Nel'yi bile.

Annesinin tıpkısını bayramlık olarak dikiği Meri'nin kiliseye giderken giyeceği mavi pazar elbisesini Elvida, gidecek kilise olmadığı için bakkala, çakkala giderken giydi.

Pazarda Lora, Meri gecelikleri adıyla satılan geceliklerden aldırdı, tatlı Merimsi rüyalar gördü.

Ama en çok bölüm sonlarındaki ışıkların teker teker söndüğü herkesin birbirine isimleriyle seslenerek iyi geceler dilediği kapanış sahnesini sevdi.

Babasının yokluğunu en çok bu sahnede hissederdi. Bunu hisseden Çarls, Meri geceliğiyle yatağına uzanmış Elvida'ya, iyi geceler derdi.

Sonra annesinin odasına geçtiğini hayal eder, onu Karolin'i öptüğü gibi öptüğünü düşünürdü.

Sallanan süt dişleri, tek tek küçük misir taneleri gibi ağzının içine düşerken ter içinde uyanırdı.

Annesini unutulmuş bir eşya gibi camın önünde bulurdu, hep aynı yerde, kimsesiz.

Babası karlı bir gecede, evdeki yuva sıcaklığını uçucu bir parfüm gibi üstüne sürüp, karlara bata çıka gidişti.

Annesi ve Elvda üşüyerek izlemişlerdi bu gidişi. Kardaki ayak izlerini, babasının dökülen gözyaşları olarak hayal etmiş, bu hayalle ferahlamıştı.

O karlı geceden sonra hep üşümüştü Elvda. En yakıcı güneşte donmuştu. Mor yün hırkasını bir daha hiç çıkartmadı.

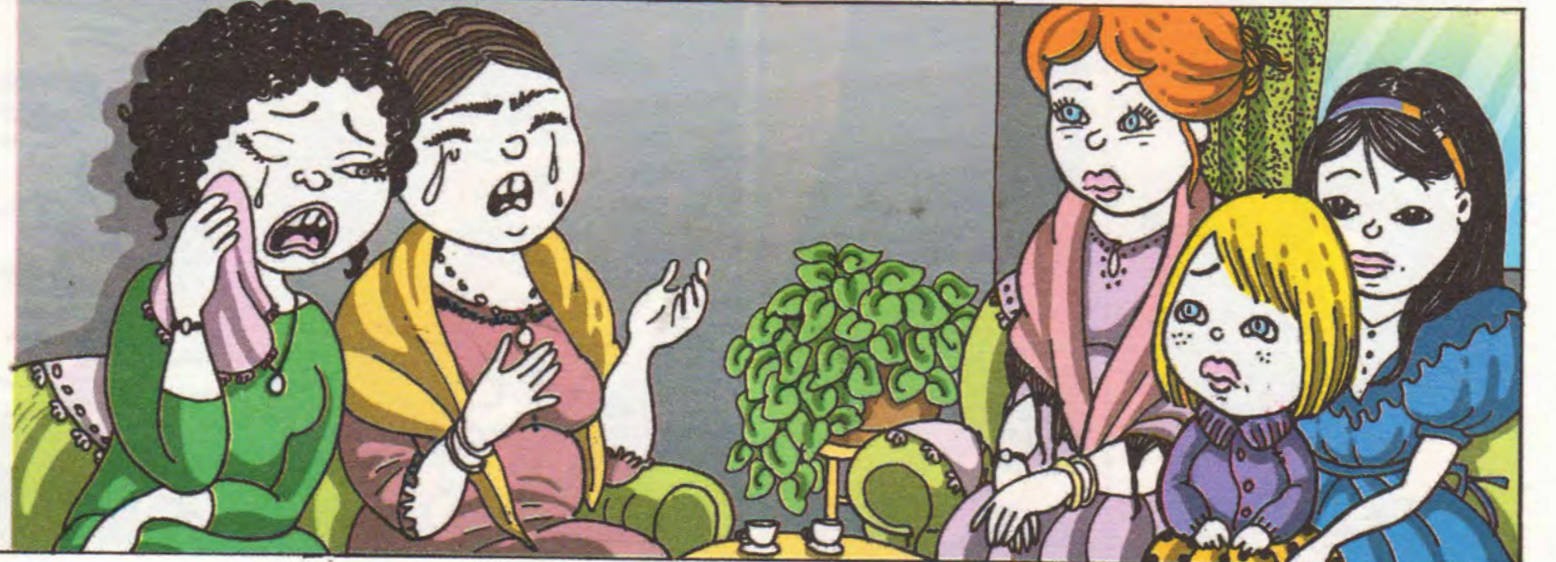

AA... ÇIKARTSANA ŞU HIRKAYI KIZ YANACAKSIN BU HAVADA!

Babası kocasının Almanyadan gönderdiği soniesser marka naylon kilotları mahallenin kadınlarına satan Sevinç abla için terk etmişti onları. Bu olaydan sonra kadının işleri açılmış, o güne kadar gözü dışarda olan kocasının yaptırdıkları büyük eve bağlamaya çalışmış kadınlar bu terk ettiği sevinç ablanın kendisinin de giydiği naylon kilotlara yormuş, o güne kadar giydikleri kiraz desenli pamuklu, paçalı dantelli firtasmeşar, markasını doğru belafuz edemedikleri kilotları çifter, çifter kapışmışlardı.

Bunu aralık kapıdan içeriye soğuk hava gibi girip oturmuş olan halalarınan öğrenmişlerdi. En önden tiyatro seyredir gibi seyretilmişlerdi. Annesinden rol çalıp, ayılıp bayılmalarnı.

Doktor kontrolüne gitmeden önce, saatlerce hazırlanıyordu annesi.

Aldığı rahatlatıcı ilaçların etkisiyle iyice rahatlayan annesi, gittikçe sıkışan gizli buluşmaya dönen kontrollerin birinde.

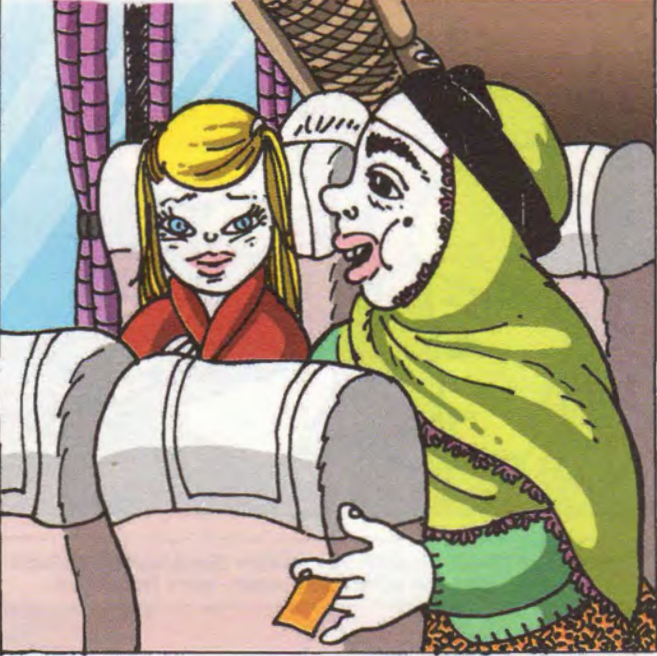
Modelini burda dergisinden beğenip özenle diktiği poplin kumaşlı elbisesini tıpkı doktorun ötünde ağladığı gibi doğallıkla çıkartmıştı, pazardan satın aldığı bebek mavisi naylon kombinezonuyla kalmıştı.

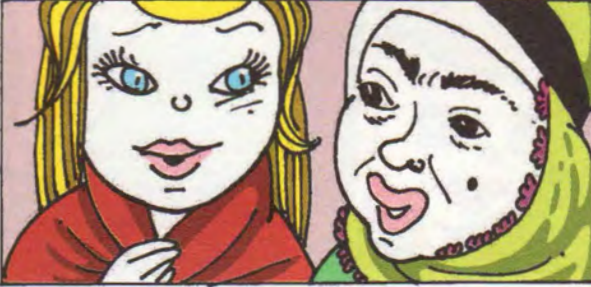
O gün annesinin sırtından boynuna doğru dolan ağırlı küçük kuşlar gibi havalanıp gitmişlerdi.

Biletinin üstündeki koltuk numarasını arayan kadının sorusuyla, daldığı düşüncelerden irkılarak çıktı. Sevgilisinin, hiç tanımadığı ailesindeki kadınlardan biri olup, olamayacağını düşündü. Teyzesi, yengesini, ablası ya da annesi ama benzetemedi.

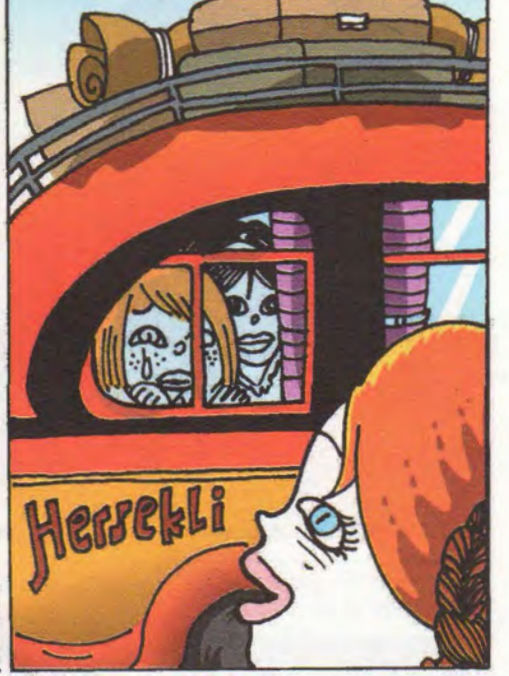
Onun babasına benzediğini düşünürdü nedense, ya da öyle olmasını isterdi. Annesine benzeyen erkekleri sevmezdi.

Her otobüs yolculuğu ona çocukluğunu hatırlatırdı.

Düğünlerin başlamasıyla işleri açılan annesi, sipariş aldığı nişanlıktan yetiştirebilmek için her yaz okul kapanır kapanmaz iki aylığına Elvda'yla ablasını köye, babaannesinin yanına postardı.

Annesinin onları emanet ettiği muavin onları gökyüzüne açılan toprak bir yolda indirirdi. Pülgülü nenesini onlara yaklaştıkça büyüyen kara bimoktaya benzetirdi Elvda.

O sırada küçük halası kocasının göçmen misafir kampında kalan, pamuklu donlar giyen Adja'ya dadandığını, onun omuzlarını çitir, çitir boynak böreklerini ısırır gibi iştahla ısırdığını bilmiyordu.

öğrendiğinde bumundan soluyarak, tehditler savurarak. Adja ile Arif eniştenin aşk çadını basmış, onları karşısında yan çıplak bulunca ilk defa gerçekten küt diye bayılmıştı.

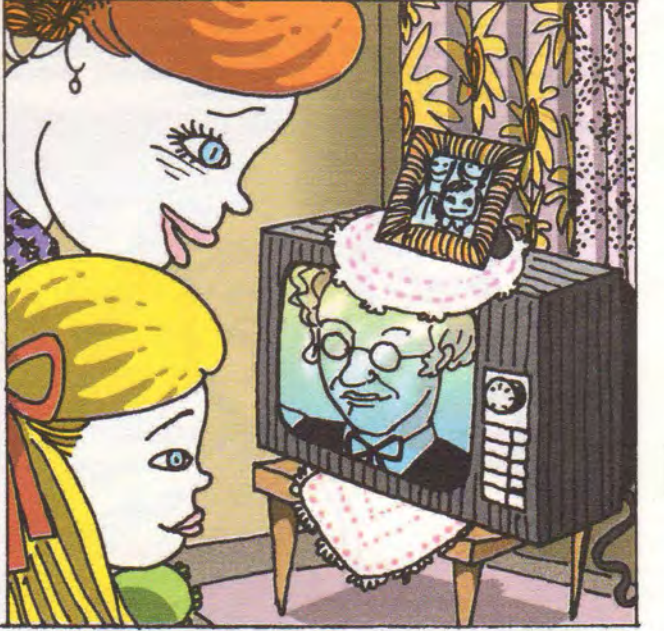
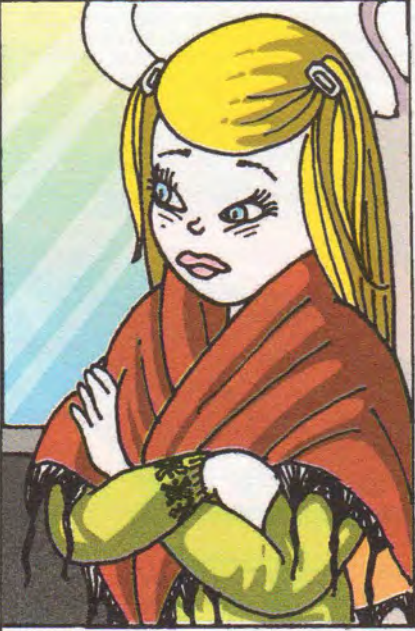

Kalkmayan otobüs, zamanında kalkıp gitmeyen bir misafir gibi canını sıkıyordu.

Çantasından çıkartıp, sevdiği birinin fotoğrafına bakar gibi uzun uzun baktığı mektubu tekrar okudu. "Sen de bizim kızımız sayılırsın" cümlesi ile saçları görünmez bir el tarafından okşandı.

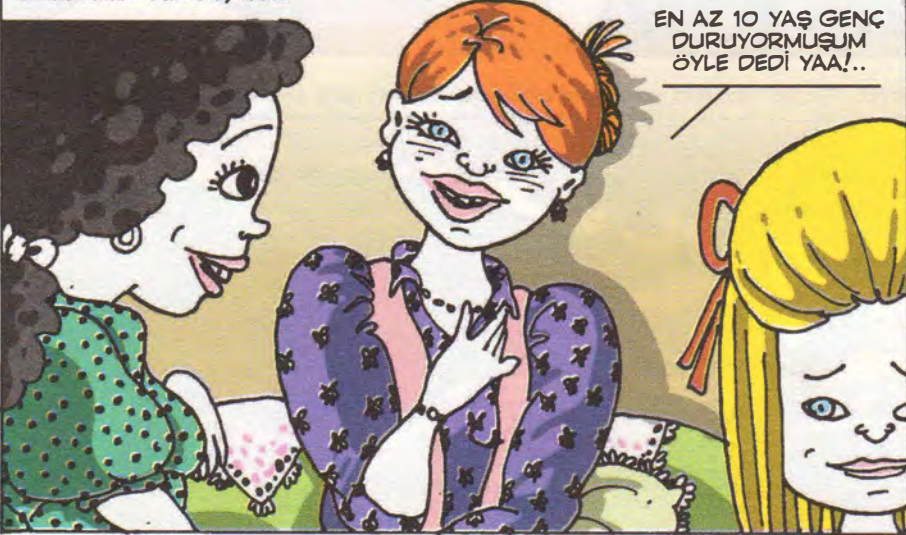
Kanındaki bebek tekmelerken, televizyona bakar gibi dışarıya baktı.

Annesi o doktordan hoşlanıyordu, bunu onunla birlikte küçük ev dizisini izlemeye başlamasından, dizideki doktor Baker'e doktor Murat'a bakar gibi bakmasından anlamıştı.

Doktorun da ona karşı ilgisiz olmadığını, sırdaşı olan Gülsen Abla'ya anlatmalarından biliyordu.

EN AZ 10 YAŞ GENÇ DURUYORMUŞUM ÖYLE DEDİ YAA!..

Göznuru aktarak diktığı Fransız dantelli tuvaletin yan parasını alamayınca müşterisinin evinden çıkmıştı. İşte o zaman girişteki zilin etiketindeki doktor ismini farketmişti...

Aslında doktordan çok o anda onu anlayacak birine ihtiyacı olduğu için zili çalıp içeri girmişti. Doktor Murat'ın güven veren mesafeli doktor sesiyle sorduğu "Neden ağlıyorsunuz?" sorusu onu daha çok ağlatmıştı.

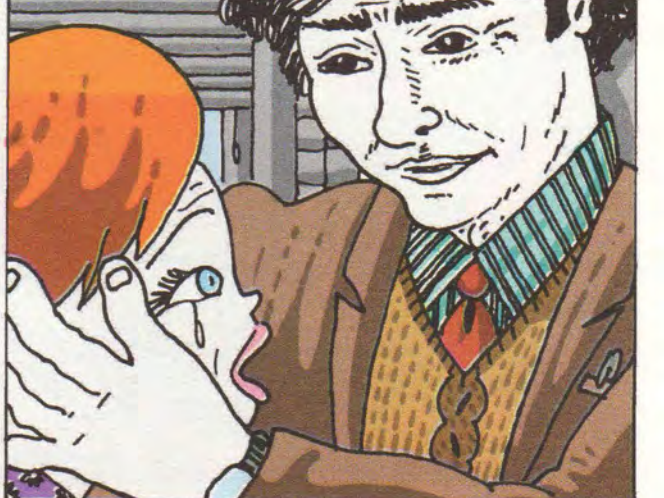

Sonra da birden "Nerelisiniz siz?" diye sormuştu. Bu soruyla annesinin ağlamasını, sözünü keser gibi kesmişti.

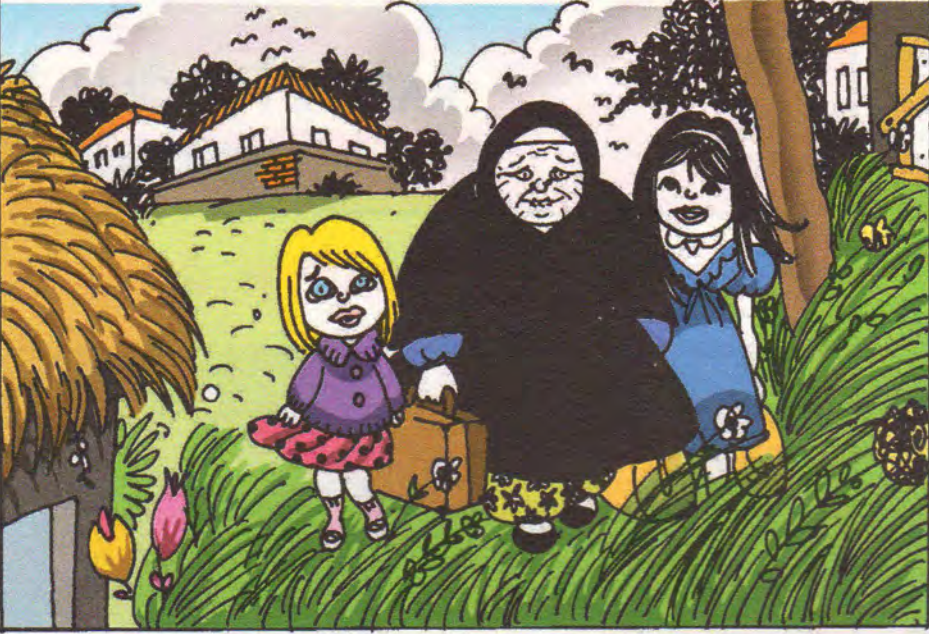
POMAK'IM BEN!

İltifat gibi gelen "Nerelisiniz?" sorusuyla, beyaz şeffaf teninin, buğulu yeşil gözlerini, saçlarının Doktor tarafından farkedildiğini düşünen annesi mutlu olmuştu. "Nedir bu Pomak gibi" demiş, gülmüştü doktor Murat. Muayenesinin sonunda bütün ağrıların sinirsel olduğunu söylemiş, yazdığı reçeteyi rahatlatıcı ilaçlarla doldurmuştu.

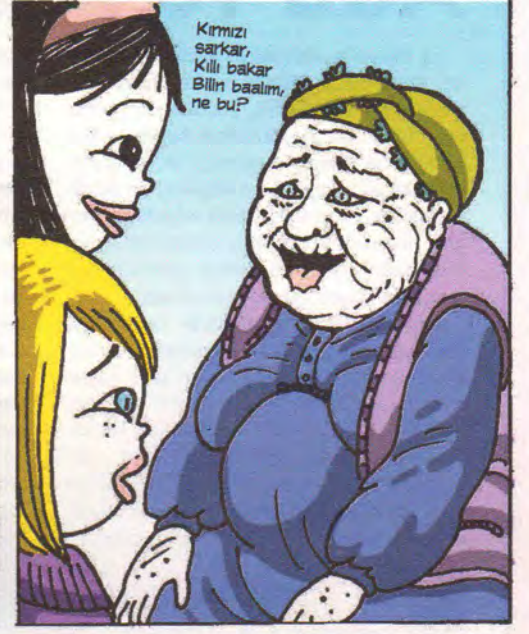

Nenesi onları alıp evine götürürken, Elvida'nın içini, bütün gece başını radyoya dayayıp kısa dalgadan, ince sesli kadınların söylediği hüzünlü şarkıları dinleyen amcası, erkek çocuk yapma umuduyla yedi kız çocuk sahibi olmuş, erkek çocuktan çoktan ümidini kesip sırf bebek kokusu bağımlısı olduğu için kansını sekizinciye hamile bırakan dayısını ama en çokta sümbül tetesini görme heyecanı kaplardı.

Nenesi onlara, Elvida'nın babasının gözlerini hatırlatan mavimsi çapkın bakışlı gözleriyle sevgiyle bakar, şakayla cevaplarından başka marallar içeren bilmeceler... Sorardı.

Babaannesi Selanik göçmeniydi. Mübadele zamanında, hiç unutamadığı, cennet olarak tarif ettiği Piperova köyünden herşeylerini bırakıp gelmek zorunda kalmışlardı.

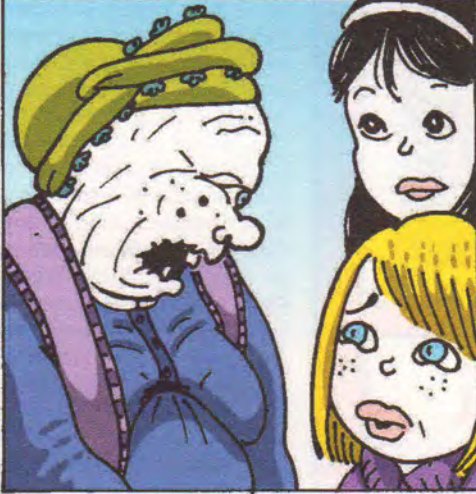
Kırmızı sarkar, Kılı bakır Bilin baalim, ne bu?

Elvida ve ablası akıllarından geçenleri söylemezler, sıkıntıyla nenesinin bilmecesinin cevabını söylemesini beklerlerdi.

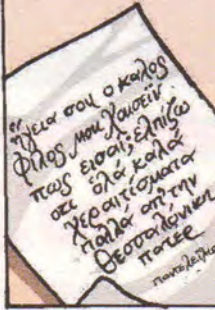

Cığır ve kedi hahaha!...

Bazen hüzünlendir, onları doğucukları toprakları terk etmek zorunda bıraktıran politikacılara beddualar eder, komşularıyla ne kadar iyi geçindiklerini anlatırdı.

Bunun ispatı olarakta Elvida'nın dedesinin papaz arkadaşından gelen, papaz çüpesinin karalığında bir mürekkeple yazılmış, özenle sakladığı sararmış bir mektubu gösterirdi.

Güneşin bile esnediği, bu sıcak ikindi vakitlerinde nenesi kıvrılarak daldığı uykularında gördüğü rüyalarda, hala tadı damağında olan siyah üzümle, elleriyle ona yediren ayrılmak zorunda kaldığı yavuklusuyla her zamanki buluşma yerlerine gölgeli asma altına giderdi.

Köydeki bütün yaşlılar gibi, iki büküm olmuş zamanın bile uykuya dalıp, kendi geçmişine gittiği bu ikinci vakitlerinde sadece çocuklar ayakta olurdu. Elvida'da Rabiye nenesini asma altında yavuklusuyla başbaşa bırakıp köydeki tek arkadaşı olan kırıpkırları ortondan kesip yapıstırılmış gibi duran Fatime ile evcilik oynamaya giderdi.

Sadece annelerinin ikizi zannetmediği, Fatime'yle ikizi kadar benzeyen erkek kardeşinden, kuzul Şaban'dan hiç hoşlanmazdı.

Abian evde mi? Ne bakıyorsun öyle?

Bunu hisseden Şaban iyice kudurdu.

Abaa.. İstanbul orospusu geldi!..

Elvida bu muhacir köyünde hayalet gibi dolaşan hüznün, neşenin geçmiş zaman hali olduğunu, en çokta neşeli insanlarda bulunduğunu, yaklaştıkça uzaklaşan bulutlarla kaplı sonsuz gökyüzünün en güzel, rüzgarda hışırdayarak dalgalanan buğday tarlalarından görüldüğünü keşfeder gibi kavrıldı...

Ada ve Ata Dansı

15 Mayıs'ta, Büyüka Anadolu klübüne, Adalar halk eğitim merkezinin bahar şenliğe davet edildim. Atatürk'ün yönergesi ile Ankara'da bulunan Anadolu klübüne şube olarak kurulmuş, ilk dans açılışını Atatürk yapmış ve köşkün, bir duvarı, Atatürk ve yanında silah arkadaşlarının klüp kapısında çekilmiş resim ile kaplı, Büyüka'dan, ana karaya muazzam bir manzara ki seyrine doyum olmaz.

Salondan içeri girdiğimde önüm, arkam, sağım, solum, saklanmayan ebedir... Bayan yanı, bayan önü, bayan sağı, bayan solu, bayan arkası her yer kadın... Sepetlerde niyetler, çekiliş numaraları satıldı. Kurralar çekildi, hediyeler dağıtıldı. Konuklar aralarında 6 ve 9'u ayıramadıkları için, ikisinede hediye verilerek kriz atlatıldı. Katkı olsun diye aldığım üç niyetten 17

numaraya mini fritöz çıktı. Yemekler yendi ve eğlencenin dibine vuruldu.

O ana kadar niye geldim ki diye düşünüyorum iken, bir anda fotoğrafladığım kareyi görünce "iyi ki geldim" dedim, bu sahneyi belki 40 yıl önce görmüştüm. Benim için ancak 40 yılda bir cereyan edebilecek bir dansı. Atatürk duvardan silah arkadaşları ile bakarken, pistte kadın kadına danslar, tvisler, damat dansı denen danslar... beni benden aldı götürdü. Kucağımda fritöz bakakaldım. Acaba ıssız ada mı? Ana karadan haberleri yok mu? Bu zamana kadar hala var mı bu dans? Adalar da ki geçmiş günlerimi yad ederken, bu kadın kadına dans, tedavülünden kalkmış bir nostaljiyi gözlerimin önüne serdi.

Memografik Nostalji

İlkokula başladığım yıllarda, cumartesi yarım gün okula gidilirdi. Okul çıkışı, o zamanlarda benim şimdiki yaşımda olan, anneanneme uğrardım. Anneannemin örgü iplerine ve örgü örmesine özenerek onu seyretmek, en hoşlandığım hobilerimden biriydi. Yavru kedi gibi ipi yakalar bana vermesini umut ederdim... Şimdi o sökükle ipler ve eğri örgü şişleri vitrinimde duruyor.

O gün okulda, hayat bilgisi dersinde kalbimizin nerede olduğunu işlemiştik. Sol göğsümüzün altında imiş, elimizi koyup atışını dinliyorduk. Zaten bütün gün sınıfımızda ki herkes birbirine kalp yoklaması yapıyor. Hayatında okul görmemiş anneannem de, bir ilkokul çocuğu gibi benim yaptığım hareketleri yapıyordu. Birden "vuuh, anaaam, benim kalbim atıyor, cicikimin altında yok" dedi. Meme demez, cicik derdi anneannem....Beni de "verene kurban olsunlar, ciciklerini yiyim" diye severdi. "yaaa yeme" derdim, ciciklerimi tutarak..

Bir ismi olduğunu bile ilkokul çağlarımda öğrendiğim anneannem; sert mizaçlı bir kadındı, ama kalpsiz değildi. Capcanlı duruyordu, konuşuyordu, kalp olmasa bunları yapamazdı, öyle öğrenmiştik. Açıl

ın ben doktorum havası ile anneanneme ilk yardıma koştum. Evet doğru, kalbi atmıyordu, minik avucumu vücuduna yapıştırarak, elimi yukarı doğru sürdüm ve atışı duydum. Epeyce bir yukarıda atıyordu. Anneannemin memeleri, kabından sarkan, mayalı bir ekmek hamuru gibi dizlerine sarkmış, meğerse atmıyor diye tuttuğu yer karnı imiş.

10 Haziran 2010'da anneannemin soğuk bedenini gasilhanede yıkarken ciciklerine dokundum. Bunu göreviye anlatamazdım. Hala yumuşak olduğunu düşünüyordum. Ama en son kaldığı yerde sertleşmişti, "evet anneanneciğim, memelerin kalbini örtmüyor, ama artık kalbin atmıyor"

Bir kuşak atlıyor denilen ırsiyetten nasibime o cicikler düşmemişti, ama ondan öğrendiklerimin hayatıma kattığı cicilikler için anaların anası anneannemi, kalbim attığı sürece rahmetle anacağım. Yattığın yerler mekan-ı cennet olsun...

PAPARAZZİYE

RAZİYE İÇOĞLU

raziyeicoglu@gmail.com

Bağımsız Bayan Adayı

LeMan'a basılacak Güneri İçoğlu-boyoz yanı yazısı için, Bayan yanı 2. Sayı imzasında çekilen fotoğrafları, almaya Elif'in atölyesine, gidiyordum. Kabataş'tan Gülhane'ye gitmek için tramvaya bindim. Gülhane'den önceki durakta bir kadın bindi. Padesü giymiş ve başörtüsünün üzerinde ay yıldızlı kalpak vardı. bağıra bağıra konuşuyordu. Deli olduğunu düşündüm ama hayır tramvayda miting alanı gibi propagandasını yapan bir bağımsız adaydı. Çok hızlı bir şekilde konuşuyor "adım; FATMA RAGİBE KANIKURU LOÇOÇLU... Biz herşeyi değiştireceğiz, bu memleketi avukatlar yönetiyor vs.." ve elindeki kendisi ile ilgili fotokopi belgeleri dağıtıyordu. Gülhane'de inmem gerekirken habere habersiz kalamazdım, nerede incekse orada incekdim. Sultanahmet'te inince ben de indim. Fotoğrafını çekmek isteyince çok sevindi ve "sen basın mısın?" deyip durdu, daha da anlatıyor ama ben aday olduğum şeyle değil, bizzat adayla ilgileniyordum. Sürekli konuşarak hızlı hareketlerle fotoğraf çekilecek yeri seçiyordu." şöyle aslanın önünde çek, onun ağzından akan su gibi hizmet akıtacağız, çantam da görünsün, çalıştığım anlaşılın..." diyordu. Fotoğraflama işim bitti, ayrılmak için vedalaştım ama o ayrılmak istemiyor, "ben seni çok sevdim, arkadaşına beraber gidelim, oradan da dergiye gideriz" diyordu. Sevgiğinden değildi, basın organı olarak düşündüğü için gelmek istiyordu. Hem yürüyor, sürekli konuşuyor ve hem de beni soru yağmuruna tutuyordu. "benim rahmetli kocam ünlü bir avukattı, ama şimdi ailesinden kimse beni aramıyor" diye kadınca bir şeyler de anlatıyordu. Basın diye vurguladığı birisine sormasının manasız olduğu bir soru geldi; "sen evli misin?" ben de "yok, adam bıraktı, gitti" dedim. Akabinde "kaç yaşındasın?" deyince "43" dedim. "hah bizde de 42-43'lük bir dul var, bi-

ze de dul gelin lazım, ben seni çok sevdim, seni gelin alalım" dediğini duyduğum an, az önce tramvayla duvarın arasına sıkıştığım noktada kaldığımı sandım. Dul gelin tezat isim tamlaması ne bee.. Dulkadir oğulları gibi.. Hemen gelen tramvayın önüne atlayıp, yolun karşısına geçerek, aramıza koyduğumun bu tramvayın oluşturduğu barikatla bağımsız koca bulma adayından kaçtım ve Elif'e sığındım. Kadın gerçekten bir bağımsız aday. Sana bana herşeye aday.

Ben kaçtığımı sandım ama, dergiye arayıp hızlı konuşması ile "leman dan güneş gözlüklü adını bilmediğim hanım geldi mi? Yolda birbirimizi kaybettik, ben de hikaye çok, bir dergiye doldurur" deyip telefon numarası bırakmış.

Boşandıktan sonra karşıma çıkan herkes izdivaç programı sunucusu kesiliyor. Bu ne ya..leman kafeye geldim ki, cafe işletmecisi Adbaz'da bana demesin mi; "Raziye, A. Y'de dul sizin aranızı yapayım mı" gidin be kardeşim teker teker gelin. Yine bana ayın sloganını buldurdunuz ya" bırakın da bu hayatta, dulluğumla değil, kulluğumla yaşayayım"

Ex-Tanteneler

Geleneksel aile yemeklerinden birine gitmek üzere akşam saatleri Ex ile yola çıktık. Türk geleneklerine göre "eli boş gidilmez" diye yolumuz üzerindeki, büyük, bol ışıklı, ünlü bir pastanenin önünde durduk. Zaten bir adım bile yürümeye üşenen adam, tam da pastanenin önüne park etti. Ben arabada beklerken Ex pasta, tatlı her ne alacaksa, almak için arabadan indi. Birazdan Ex elinde paketle pastaneden çıktı. 10 metre kadar ilerdeki arabaya doğru gidiyordu, yanlış gittiğini farkettim. Kontak kilitleti olduğundan cam açılmadığı için kornayı çalarak uyardım. Ama korna çalınca arkasındaki aracın onu uyardığını düşünmüş olmalı ki, daha hızlı hareket ederek yanlış arabaya bindi. Ben artık sadece seyredaldım. Elindeki paketi hiç sağına bakmadan, yanda oturan ve camdan dışarı bakan, iri kıyım adama uzattı. O anda ki sahne arabaya vuran sokak ışıkları yardımı ile çizgi

filmlerde elektrik çarpmasından fırlayan iki adama benziyordu. İkiside çok korktu. Ex'in hayatının en hızlı hareketleri olan sahnesini seyretmek benim bir daha göremeyeceğim bir film karesi gibiydi.

Gittiğimiz yemekte olayı anlatıyorduk. Babası; "ah be oğlum, insan plakaya bakar" dedi. İçimden düşünüyordum; hangimiz plakaya bakarak arabaya bineriz ki? Kaza yapan araç sahibi, Trafik polisi, otoparkçı bile kendi plakasına değil, diğer aracın plakasına bakar. Bir tek mola yerinde birbirine benzeyen bir çok otobüs olduğundan, mola dönüşü otobüsü bulmak için plakasına bakarız ki, o zaman bile yanımızda oturan kişiye bakarız. Hatta mola dönüşü muavin bile "yanındaki yolcu gelmeyen var mı?" uyarısı yapar. Yan koltuğa bakması yeterliydi. Karyı tanıma tamam anladık, ama hergün defalarca inip, bindiği arabayı tanımaz mı adam yahu?

KLIŞELER

feyhan güver

● KADINLAR ROMANTİZMDEN HOŞLANIR ...

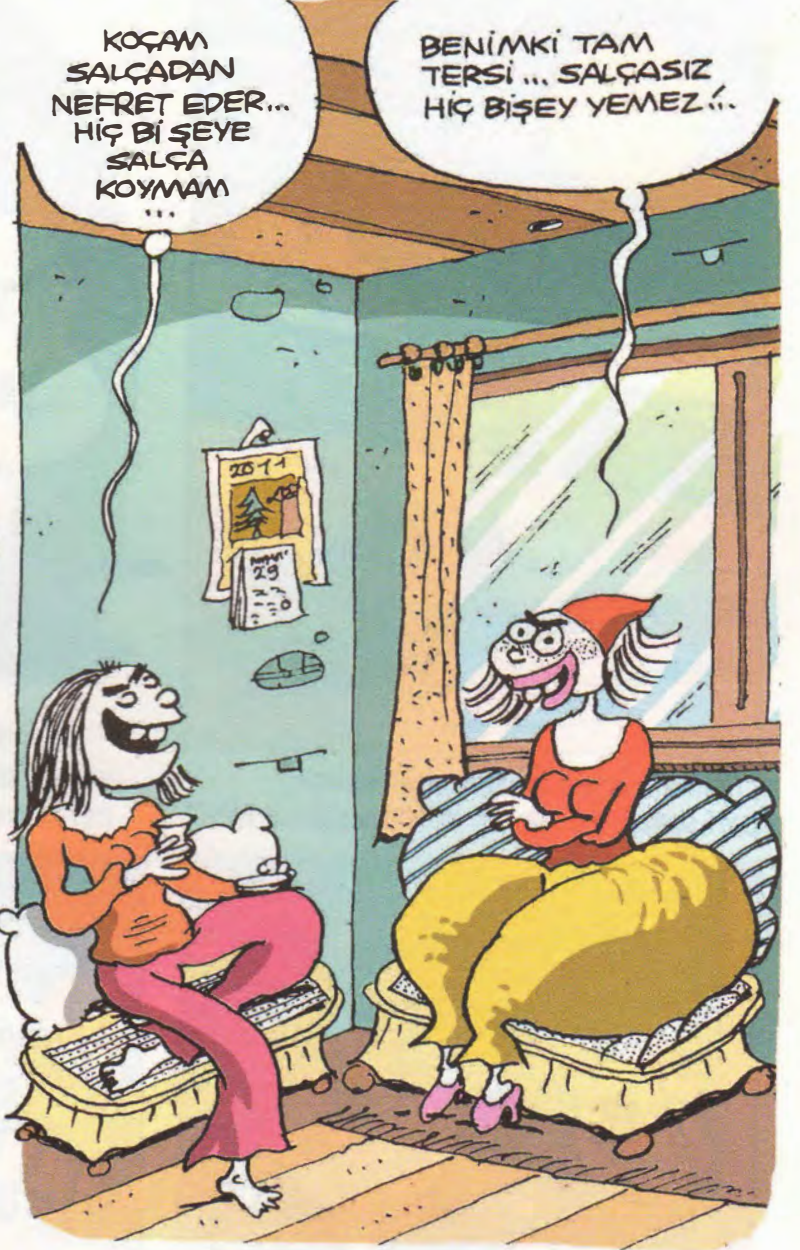
● ERKEKLER ANNELERİNE BENZEYEN KADINLARLA EVLENİRLER ...

● İKİNCİ KADINLAR SARIŞIN OLUR...

● YEMEĞİN SALÇASI KADININ KALÇASI...

● ERKEĞİN KALBİNE GİDEN YOL MİDESİNDEN GEÇER...

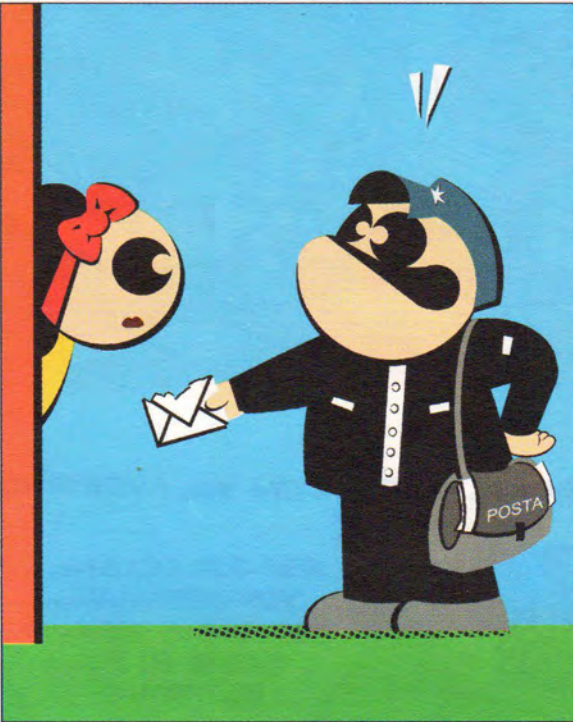

- Madem sırtıma yağ sürmiyeceksin, bari şemsiyeyi sen aç körolmayasica herifi!

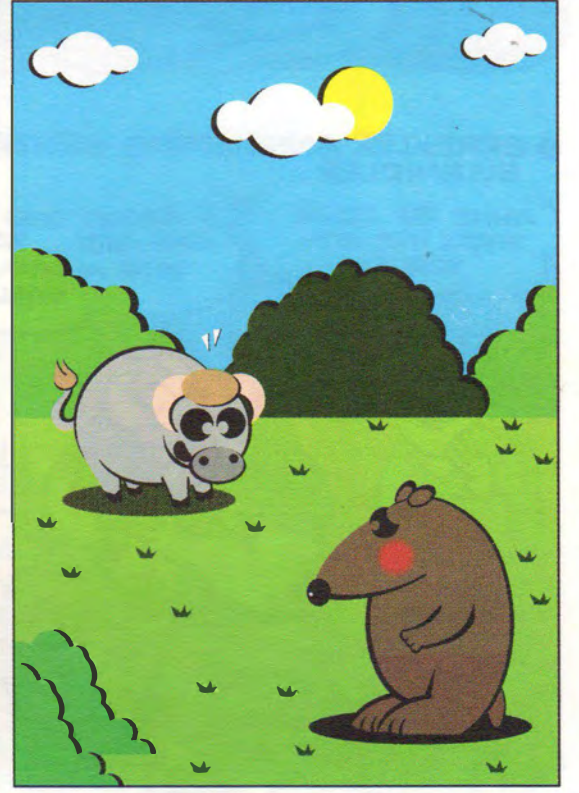
- ..işte tam o sırada kafam karıştı ve ben bunun bi taramalı tüfek olduğu paranoyası yapıyorum!.

- Kayınpederiniz haftaya Afyon'a gidiyo.. Kayınçonuz loto'dan 6 tutturmuş ama o hafta 679 kişi daha 6 tutturunca eline pek bişey geçmemiş.. Gerisi, büyüklerin ellerinden küçüklerin gözlerinden falan gibi klasik şeylerdi..... Bu da Zarfı!

CHEESE!

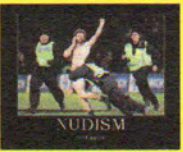

-Benim burcum Boğa.. Şeninki ne?!

DİKKAT BUYUR!

Duygu Sarı | twitter.com/dikkatbuyur

- Nudizm, ortaokuldan beri düzenli aralıklarla penis boyunu ölçen Türk erkeğine göre değil. Mazallah derin buhranlar yaşanabilir.
- Hani bazı düşünlerde geline 20 kg altın falan takılıyor da gelin, o altınlarla zor bela çiftetelli oynatılıyor ya. Ben buna "kadına yönelik şiddet" derim.
- Çocukluğumdan beri çevremde, ileride çok zengin olacağıma kesinlikle emin olan birtakım insanlar vardı. Onlara sesleniyorum: G*t oldunuz mu? Hatta geçenlerde amcam gelmiş bana, alay eder gibi "Sen çok zengin olacaksın ileride" diyor. Lan ilerisi mi kaldı, yaş olmuş 30!
- Aseksüellik ne acayip bi'sey... Varoluşa acayip ters değil mi? Aseksüel insanların nasıl bi' kafası var

acaba? İyi ki bi aseksüel tanımıyorum. Malca sorularıyla, kişiyi hayatından bezdirirdim: "Abi... yani... Hiç mi? Azıcık bile mi istemiyosun?.. Ya cidden hiç mi?.. Nası nası ya??"

• Benimle tuzlama yiyecek tek bir kişi bile yok arkadaş çevremde. Tuzlama dışı dostluk kurmuşum ömrüm boyunca. İşte kalabalıklar içinde böyle yalnızım ben. Buradan dostlarıma seslenmek istiyorum: Tuzlama ile varolmak bu denli mi zor? Gittiğimiz mekanda siz de

mercimek çorbası için, ne var yani? Beni orselemeye değer mi?

• Şu dünyaya bonobo maymunu olarak gelmek vardı. Hem ilkeliliğin doruğunda hem de sorumluluktan münezzeh bir yaşam.

• 3 aydır doğru dürüst ülke ve dünya gündemini takip edemiyorum. Gayet güncel bir gelişmeyi henüz duymadığım ortaya çıkınca, cahil diye yaftalamasınlar diye çakallık yapıp, "Münzevi ve edilgen, stoacı bir hayatı benimsedim. Püritan mutasavvıf hayatı yaşıyorum. Kendimi suyun akıntısına bıraktım" diyor ve cool'luğundan taviz vermiyorum.

• Öğretmen olsaydım erkek öğrencilerimle "Hocu, yan sınıftaki Melis'in de amma gideri varmış ha" minvalinde geyik yapardım. Eğitim şart mı cidden?

• Bol garnitürlü az pişmiş New York usulü steak/bifteke için ruhumu satarım.

• Jeux D'enfants'ı izledikten sonra dudaklarımdan dökülenler: "Nabionuz la... Manyak mısınız?"

• Bir diyalogla bukkakeyi tanıyalım:
- Bu kızın yüzüne ne olmuş la?
- Japon yapıyo abi!

• Başım ağrıyor diye ilaç içtim geçmedi. İçtiğim ilacın dahi işlev eksikliği var. Ben bu hayatı neydin...

• Üst kattaki marjinal komşu teyzeden, sokakta çalışan iş makinalarına: "Yavaş olun!"

• CHP'nin apır sapır reklamından gayri çok elle tutulur bir seçim vaadine rastlamadım. Oysa benim ne vaatlerim vardı...

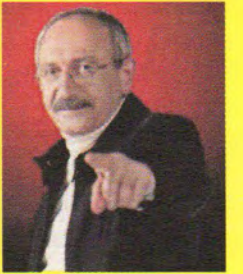
Seçim vaadi 1: Her öğrenciye "Okuyup da adam mı olacan sanki. Oto sana yiye gir çalış, olunda bir altın bilezik olsun" diyen bir dayı.

Seçim vaadi 2: Her emekliye bir ikinci bahar şansı. "Eskimiş eşlerinizi atın" başlıklı bahar kampanyası eşliğinde.

Seçim vaadi 3: Her üniversiteliye bir İnci Sözlük hesabı.

Seçim vaadi 4: Her sokak hayvanına bir oy hakkı.

• Buradan seçmenlere duyuruyorum: İstanbul 2. Bölge Bağımsız Mehdi adayım.

3. Şahısa Küfür Ediyorum!

• Aslında çoğumuz okulumuza, işimize mercedes'le gidiyoruz, hatta kapılarımızı da şöför açıyor.

• Yılın sorusu geldi. Sen hiç kankana aşık oldun mu? Hatice'ye aşık olup ne yapayım? Kafayı mı yedim?

• Yanlışlıkla uranyum yuttum. Artık dışkım nükleer saçıyor. Süper kahraman olmak isteyen varsa gelsin azına sıçayım.

• Az önce sevdiğim Erkek arkadaşım bakır çıktı. Şuan yataкта çarşafa sarılmış ağlıyor. Evlenmezsek intihar edecektim. Ne yapacağım bilemiyorum.

• 2 kütlenin sabit hızlarla çarpıştırılması sonucu ortaya enerji çıkabildiğini ispatlayan insan Nihat Doğan'dır.

• Leonardo da Vinci'nin zamanında sanat yönetmeni diye bir şey olsaydı kesin 'Mona Lisa'nın göğüslerini biraz daha büyük çiz' derdi.

• Günlerdir otobüste bakıştığım çocuk sonunda cesaretini toplayabildi ve sordu 'fazla pedin var mı' neymiş, laf lafı açarmış!

• Sevmediğim insanlarla aynı ortamı paylaştım da tahammül edebilmek için kendimi 'tuvalette bir süre bok kokusuna da katlanıyorsun az dayan' diye avutuyorum.

• Bir ara hepimizin, "gençliğinde gitar çalan babası" ve "gençliğinde, Türkan Şoray'a benzeyen annesi" vardı... Ne oldu?

• Evlenince çalışmayı bırakmayacağını söyleyen kadının kocası iş yerini bastı... Çıkan arbede de zürafa sokak sakinleri zor anlar yaşadı.

• Maymunlar cehenneminde makyajsız oynarım. O kadar güzel bir tipim var. Çok sevimliyim.

• Kayıp çorap eşlerimi yalçın abinin yaşlandırma tekniğini uygulayarak buluyorum.

• Annemin hayatı öyle bir geçer zamanki senaristlerinin elinde. Eğer onun bir dizi olduğunu söylersem intihar eder diye korkuyorum

• Almanca biliyorum lakin o da derdimi anlatabilecek kadar. Allahaan hiç bir derdim yok. Yoksa boku yemiştım.

• Anne, Franz Kafka'nın evinin her köşesine böcek ilacı koyan kadına denir.

Oyyy Beni Yazık Bana...

Yalnız nedir diye sorsanız MSN listemi örnek veririm size;

- sık görüşülenler (0/0)
- gruplar (0/0)
- diğer kişiler (1/124)

Online olan o bir kişide zaten kendi Msn'im. Nasıl görünüyorum diye meraktan eklemiştim.

Ünlülerimiz Dünya Çapında meşhur olursa muhtemel isimler

- arif sağ - are if alive
- kahtalı mıçı- kahtaly miche
- harika avcı=perfect hunter
- şener şen = happier happy
- sabri sarıoğlu: tsubasa

Bu da böyle bir ahırdır...

Çok yakın bir arkadaşım 'yumurtalıklarımı aldırma istiyorum' der durur. Bu söyleminin altında nedense hep psikolojik bir neden aradım. Evde oturmuş sohbet ettiğimiz bir gün konu okul anılarımıza geldi. 'bizim sınıf ahır gibiydi' dedi. 'ilk kez sınıfta adet oldum ben, korkumdan saatlerce ağladım. Durumu fark eden öğretmenim beni tuvalette götürmek istedi. Sıradan kalktığım an arkamdaki piç yaptı yapacağını' dedi.

HIÇ BİR NEDEN YOKKEN YA DA BİZBİLMEZKEN TEPEMİZ ATMIŞ...

ONCA NEDEN VARKEN

VE TAM SİRASI GELMİŞKEN HIÇ BİŞEY YAPMAMIŞ VE SUSMUŞUZDUR...

ONCAA YIL SEN BURADA ONCA YIL BEN BURADA...

YOLLARIMIZ HIÇ KESİŞMEMİŞ BU EYLÜL AKŞAMI

Bİ ŞEKİLDE DÖNE DOLAŞA SENİN CEBİNE GİRMİŞTİR...

Çocuk kızın kalktığı sıraya bakmış ve 'hee sorun anlaşıldı, bizim ki kalemin üzerine oturmuş' demiş. Bütün sınıf kahkahalarla gümüş. Akşam eve gelince 'kızım adet oldun demek çaaaaat' diye indirmiş annesi suratına.

Gülsem mi ağlasam mı bilemedim ama sonuç olarak yumurtalıklarımı aldırma planından vazgeçirdim.

Twitter: bunick10harf

"Yaşasın! Bir ana konuşmacıyı kolay kolay içeri tıkamazlar ya!"

Çok ama çok ender hayatın bana gülümsediği, benim de acemice karşılık vermeye çalıştığım anlar... Talih, U-dönüşlerinde beni ters köşeye yatırır, umulmadık lütuflarının acısını çıkarır. Norveç'in en önemli edebiyat festivali olduğunu bilsem de, yalnızca bir başka etkinlik gözüyle baktığım Lillehammer Festivaline katılmak için sabah beşte yola çıktım. Uykusuz, yorgun, kılıksız, aldirışsız... Öğlen Oslo'da gazeteciler ve fotoğrafçılarla karşılandım.

"İlk röportajı yapan olmak istedim, sakıncası yoksa yolda konuşacağız. Yarınki baskıya yetiştirmek istiyorum," diyor Fredrik Wanderup, Dagbladet Gazetesinin kültür sanat sorumlusu, önde gelen bir eleştirmen olduğunu saatler sonra idrak edeceğim uzun boylu, sakallı adam.

"Fotoğrafçıdan hangisini saklayacağımı şaşırdım. Saçlarını mı, yüzümü mü? Hangi izi yüzümdeki?"

"Gerçek yüzünüzü yakaladık böylece," diyor zarıfçe. Parasızlığı ilan eden kıyafetimi boyun fıtığıyla, valiz taşıyamamakla açıklıyorum. Halden anlayan biri Bay Wanderup, insandan anlıyor. Karşısındakine yalan söyleme fırsatı tanımak için gözlerini kaçırıyor.

Norveç'in görkemli doğasında, ormanlar, dağ gölle-ri, puslu vadiler boyunca yaptığımız yolculukta bir türlü romanlarıma giremiyorum. Türkiye'deki siyasi durum, muhaliflere, basına dönük baskılar, hızla derinleşen savaş dili... Demir parmaklıkların gölgesi vuruyor uzandığım her sözcüğe...

"Ben köşeyazılarımdaki kadını. Sessizce karışıyorum parmaklıkların dışında bekleyen kalabalıkların arasına, onlardan birine dönüşene dek..."

"Elbette korkuyorum cezaevinden, eskiden korkmazdım. Artık genç değilim, çok vaktim kalmadı."

"Defalarca öldürdüler beni, bazen suskunlukla, bazen tehditlerle, bazen rezil ederek... Neden mi! Kadının olduğum için elbet... Yapabildikleri için."

"Konuşmanızda siyasete girecek misiniz?"

"Hangi konuşma?"

İlk kez şaşıyorum: ANA konuşma. İki yıl önce Hertha

Müller'in-ki o sene Nobel aldı- yaptığı ana konuşma için davet edildiğinizi bilmiyor musunuz?

"Bilmiyordum... Aylardır.. uzun zamandır darma- dağın haldeyim. Haberim olsa da inanmazdım."

Defalarca göz göze geldiğim dikiz aynasına bu kez daha uzun, cüretkarca bakıyorum, sanki onun hüzünlü ve dikkatli bakışıyla... Neredeyse artık tanıyamadığım bir kadının yaralı yüzüyle karşılaşıyorum. Mola vermek, sigara içmek için ısrar ediyorum. Neden sonra döndüğümde, endişeyle beni izlediklerini fark ediyorum.

Bütün hesapsızlığıyla ağzımdan kaçan cümle, iki tam sayfalık röportajı belirliyor.

"YAŞASIN! Bir ana konuşmacıyı kolay kolay içeri tıkamazlar ya!"

Arabadaki sessizlik derinleşiyor. Bay Wanderup acıyla dolan gözlerinden beni esirgiyor. Başlık: Parmaklıkların dışında yazmak. Rüzgarın saçlarını dar-madağın ettiği bir kadının fotoğrafı. Ama aynı rüzgar, vadiden esen kuzey rüzgarı, ona gözlerini geri vermiş gibi. Usul usul dokunarak yara izlerine, artık kendinin bile unuttuğu sırlarını fışıldamış gibi.

48 saatim var konuşmamı hazırlamak için. Andre Brink'in dinlemeyi çok istediğim uzlaşma temalı konuşmasını kaçırıyorum. Terry Eagleton son anda gelemiyor. 48 saat, iki okuma, altı röportaj, romanlarımla ilgili akademik bir çalışma... Yayıncım neredeyse elimden tutup beni kuaföre götürüyor, 'göz önündeki kadın' olmanın yükümlülükleri, benlik veya yazgı üzerine düşünürken, saçlarınızı, kaşlarınızı, ellerinizi şekle sokmak, son paranızla fularlar, kolyeler, ayakka-bılar, rimeller almak...

Kentler ve mitler. Orfeus, Narkissos ve Rio. Bellek, benlik, bakış. Geçmişle geleceğin, kurguyla gerçeğin, yazgıyla özgürlüğün belirsiz sınırlarında yolculuk. Ölümle hayatın ince, keskin, kaygan sınırında, kentleri anlatmaya soyunurken kendi kostümlerini giyinmek. Kendinin oluşturulması. Ben anlatılan kendimim. Cenevre'de, tek gözlü bir kadının gece yürüyüşüyle yola koyuluyor, Rio'nun favellarında, arka so-

klaklarında Ölüler Ülkesine gidiyorum. İstanbul'da, bir delinin Taş Binasında, insanların gecesini kat etmiş yüzü yaralı bir meleğin ölmek için seçtiği bir karakolda bitiriyorum. Lillehammer'da bir restoranda tanıştığım, beni Radikal'den ve Özgür Gündem'den izleyen bir okura verdiğim sözü de tutuyorum bu arada.

Hanım Baran. Yardım ve yataklıktan gözüaltına alınmış, ağır işkence görmüş, cezası tamamlanmadan kansere yakalanmıştı. Birkaç köşe yazarı onun hikayesini yazdığımızda terminal evredeydi. Tahliye edildi. Sekiz ay sonra ölümünü gazetelerde okudum. Utandım, en çok da tahliye edildiğinde yaşadığım zafer duygusundan...

"Orfeus üzerine bir roman yazmış, ama Orfeus'u anlamamışım. Anlayınca... uzun zaman sustum."

Ertesi sabah eski kılığıma, eskimiş yüzüme, kendi ülkeme dönüyorum. Geceler boyu dolandığım sözcükler mezarlığına... Boş yere bağırarak ölümlere: "Uyanın!"

ABSÜRTLÜKLER DİYARI

ayşe
duygu
yavuz

Lisans yıllarımda, bir gün, ders çıkışı üniversitenin önündeki durakta otobüs bekliyorduk. Hava öyle soğuktu ki, Sarıkamış faciası yaşamamıza ramak kalmıştı. Lanetli otobüs gelmedikçe sınıftakilerle geyik jimnastiği yaparak ısınmanın yollarını arıyordum. Bu geyikli dakikalarda, çok da samimi olmadığım bir arkadaş, gizemli bir havayla "Duygu, bir dakika gelsene!" diyip kulağıma "Arkanda bir kız var, aynı Kubat'a benziyor" dedi. Arkamı döndüğümde karşılaştığım manzara, iç se-sime "halkalı şeker" olarak yansıdı. Kızın yüzü gerçekten de yüzde 95 oranında Kubat'a benziyordu. O günden sonra "Kubat kafalı kız" anlatıları serpildi, büyüdü. "Kubat kız" ya da "Kubat kafalı kız" kâh İstanbul'da, kâh Yeni Delhi'de ortaya çıktı. Kim bilir, iyi bir çocuk olursanız belki bir gün "Kubat kafalı kız"ı bile görebilirsiniz. Tanrı sizi Kırac'tan korusun. Amen!

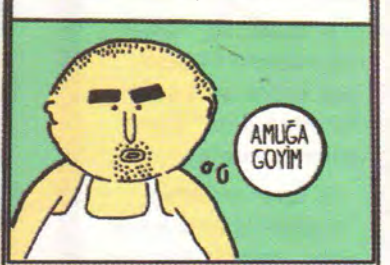
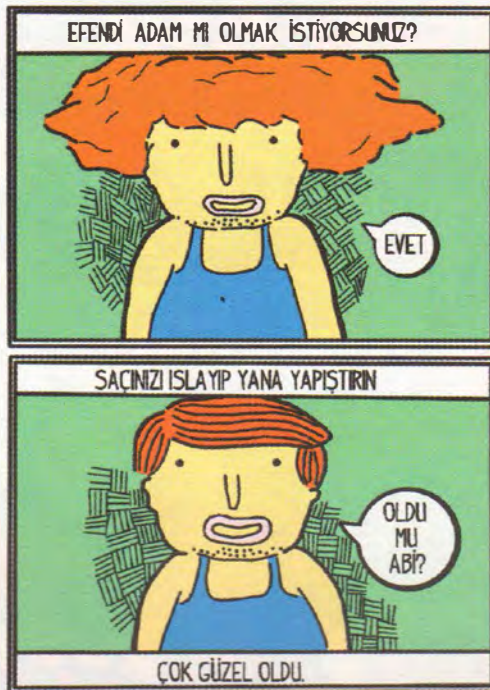
Yüzeysel insandan korkacaksın arkadaş! Geçenlerde facebook'ta anasayfada görmekten kaçmadığım, kaçıp da saklanamadığım bir video gördüm. Pembe renkten haz eden ve toplumsal konumu "tikky" olarak özetlenebilecek bir arkadaşın bu paylaşımı, derin ufuklara yelken açmamı sağladı. Sayesinde hayata daha bir şaşı bakıyor, hayatı daha bir sorguluyorum. Devlet Bahçeli'nin "piskevüt" videosunun birçok ge-yiğe malzeme olduğu ortada. Videoda Bahçe-

li ile gayet danişıklı bir basın toplantısı yapıldığı göz bebeklerine yansıyor. Ve elemanın biri çıkıp Bahçeli'ye belki on kez provası yapılmış malum soruyu yöneltiyor: "Efendim, malumunuz bazı konuşmalarınız köşe yazarlarınca ve gençlerce muzip biçimde internete kullanılıyor. Sizin bu konuda fikriniz nedir?" Bahçeli ise hiper-erdemli bir cevapla karşılığı patlatıyor: "[...] Bu kadar; köşe yazarlığı yapabilecek kadar kavramları diksiyona uygun biçimde söyleyemiyorum. Ben yoksul çocuklarımızın anladığı dilden konuşuyorum. Piskevüt demesini de biliriz ama Allah bize şehide "kelle" dedirtmesin". Görüntünün devamında "Amin" nidaları içinde Bahçeli alkışlanıyor. "Püskevüt Alaycılarına Bahçeli'den Kapak!" başlıklı videoyu paylaşan arkadaş "supper" yorumuyla paylaşmış. Bir iletisinde de aynı tikky coşkusıyla şu cümleleri paylaşmış: "4 ayağı

ile yere basanlar, 2 kanadı ile uçanlar, top-rağa kök salanları da ben yarattım. Onların da hisleri duyguları var korumasını size bıraktım." Biri de iletisine "Nerden bu canım?" yorumunu yazmış. Tikkycanan'ın cevabını, kullandığı imla ile aynen veriyorum: "kurannndan cnm biii hadisssss". Şunu anlamıyorum sağcı söylemleri gururla ve yüzeysellikle paylaşan, yaşam tarzı ise bütünüyle zitlık teşkil eden, pembeliktan eriyen insan evlatları var. Bisküvi demekle fakirlerle bağ kurmaya çalışıp alkış alanlara mı yanayım, Kuran'da hadis olduğunu düşünene mi yanayım, kullanılan imlaya mı, gereksiz sevimliliğe mi...? Nasıl bir kültürel çöküş! Bunun gibileri özel okuldan, baba şirketinden alıp ülkü ocağına yerleştirmeliler, sonra görelim bakalım Marmarist'e, Çeşme'de pembe, üç hilalli dövmeyle ne kadar sükse yapacak?! Erdoğan'ın sansür fetişinden sonra Bahçeli'ye şükreder olma optimistliği de aynı bir sığ sulara açılma vizesi..

aksoyezgi@gmail.com

TOP 10- POPÜLİST İLİŞKİLER

1. Şimdilerde 16-17 yaşlarında gençlik zamanı aşkları da bir başkalaşmış... Ayrıldığı kız arkadaşının regl günlerini aklında tutan ex sevgililer varmış..

2. Boşanmış bir adamla evlenecek olan başka bir kadın, adamın ex karısını arayıp "nasıl biri, bu adamla evlenilir mi?" diye sormadan evlenmiyormuş.

3. İlişkileri, Facebo-
ok denen salondan
duyurmak en moda
bir şeymiş. Ayrıca kar-
maşık ilişki diye bir
çeşit çıkmış.

4. Kızlarına, "erkek arkadaşınla herşeyi yap kızım, ama sakın hamile kalma" diyen anneler varmış.

5. Eşler ayrılırken "madem ki artık ayrılıyor, son bir kere ver de öyle git" diyen adamlar varmış.

6. Kadınların çantalarını eşlerine taşıtmaları 7'den 70'e her yaş grubunun yaptığı bir moda haline gelmiş. Ama keşke erkekler, o çantayı kadının tuttuğu gibi taşımasalar...

7. Çiftler, evlendikleri halde, her ihtimale karşı ayrı bekar evlerini hala açık tutuyorlarmış.

8. Kadınlar evlenince evlenme cüzdanı, boşanınca boşanma ilamı taşımaktan kurtulsunlar diye mi? bilinmez, ama artık erkekler evlendikleri kadının soyadını almak istiyorlarmış.

9. Evlilik devam ediyor ama, çiftler birbirlerinin başka aşklar yaşamasına müsaade ediyorlarmış.

10. İlişkilerde hiçbir açıklama yapmadan "bitti" deyip gitmek en trendi bir şeymiş.

TATBİKİ PAPARAZZİYE PÖFÜRDEMELERİ

1. "Yakın gözlüğüm yok, ilaç prospektüsümü okuyamıyorum, büyütecim yok, deseni büyütüp ödevimi yapamıyorum" diyorsanız; hiç dert değil paparazziye eldeki imkanlarla yaptı. Büyüteciniz yoksa, puslu olmayan,

şeffaf cam şişe, bardak veya sürahiye su doldurunuz, büyümesini istediğiniz yazı vs. su dolu sürahinin arkasında tutunuz, görebildiğiniz pozisyonlara evir çevir ediniz, tamamdır. Eğer eskiden kalan bir cam damacananız var-

sa, dünyanın en şahane büyütecisi sizde demektir.

2. "Ben kendi harman çayımдан başkasını içemem, süzgeç işi zor, demlik poşetler gibi olsaydı" diyorsanız; poşet çayınızı kendiniz yapabilir-

siniz. Paparazziye yaptı, oldu. Sık dokunuşlu tül parçalarından veya malzemeciden poşet çay kağıdından alın. Hem de dilediğiniz şekillerde poşetler hazırlayarak, içine istediğiniz miktar harman çayınızdan koyarak dakin, di-

KASETÇİLER...

GÜLÜM,
TEŞKİLATTA
AKŞAMI ZOR
ETTİM!..

ÇOK
ÖZLEDİM
KIZ SENİ
BİLYON MU
?..

YAA!..
YALAN-
CININ?!..

GÖZÜM NE
SEÇMEN GÖRÜYO,
NE ADAYLIK!.. HER
TÜRLÜ RİSKE
DALARIM SENİN
İÇİN!..

EHE HE!.. KIVAMA
GELDİLER!.. KORUMAYI
DA GÖNDERİYOLAR!..
ASIL FİLM ŞİMDİ
BAŞLIYOR!..

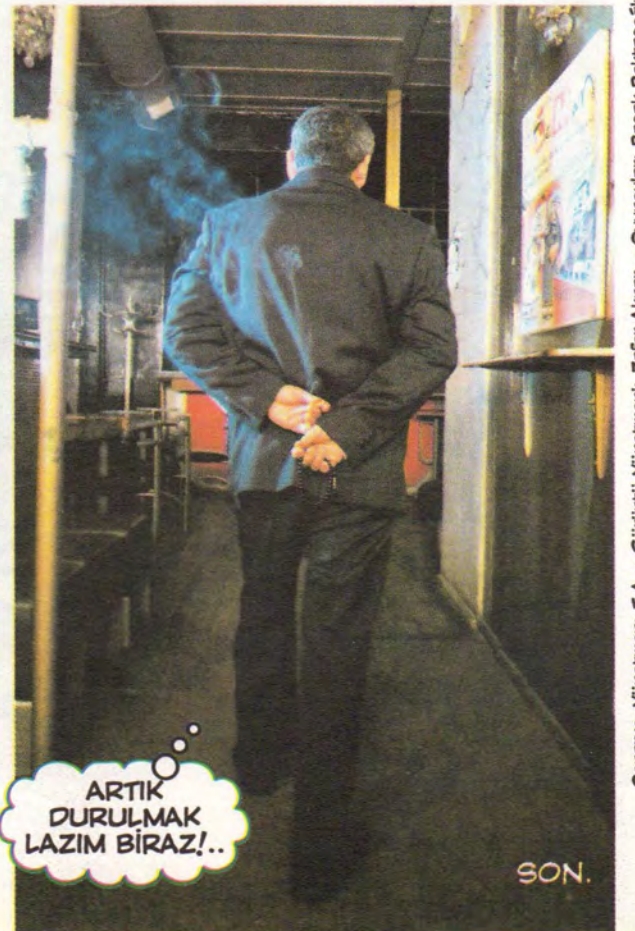
ŞUNLARI
FALAN Bİ KALDIRALIM
ORTAMDA BOZUKLUK
OLMASIN!..

HAZIRIM
BEN CAN
POLAT ABI!..

HADİ HOCA
EFENDİ, KISA KES
DE İŞİMİZE
BAKALIM

EMRİN
OLUR
REİS!..

ARTIK
DURULMAK
LAZIM BİRAZ!..

SON.

Casuslar mahallesi

- Nooluyo kız, evin içinde göt baş açıkta? Erotik şöp mu burası, aile evi. Sıdıka sana söylüyorum, git üstüne bişey giy vallahi, saniyede on-dört terlik atarım, noolduğunu şaşırırsın.

- Yaa anne, kendin söylüyorsun "evin içinde" diye. Evin içinde, hatta kendi odamdayım, yazlık giysilerimi deniyorum. Hayret bişey ya. Hem giyinirken zonk diye odaya dalıyo, hem de bik bik ediyö...

- Yavrum artık "evin içi" diye bi yer yok, herifler heryeri gözetliyo. Goncagül Teyzen evinde iki muska, bir kamera bulmuş...

- Ee sonra, Goncagül Teyze'yi mahalle karılığından istifaya mı zorla-mışlar.

- Ööle deme, o Goncagül'de abaküs gibi kafa var. Ben daha dün ne yediğimi unutuyorum, kadın tee bindokuzyüzyetmişbeşte gününününe ne pişirdiğini hatırlıyo. Belli mi olur, ilerde bu kafayla önemli bir mev-kiiye gelebilir, o zaman çıkarırlar kasetleri piyasaya.

- İster misin bu otuz ağustosta Goncagül'ü Kuzey Deniz Saha Komu-tanı yapsınlar.

- Dalga geçme kız anneyle... Kadın "evde kamera buldum" diyo işte, ya-lan mı söliyecek? Bütün gün evde kızıyla muslukları açıp da konuşuyolar. Sabah kahveye içmeye gittim, şır şır şır su sesi dinlemekten çiğim geldi. "Kız Goncagül kapa şunu" diyorum, "Olmaz, evi dinliyo olabilirler, su se-si konuşmalarımızı bastırıyo" diyo. Su saatine yediyüzelli liralık kontör al-mış, ev şelale bekçisinin lojmanı gibi bütüngen şarılta içinde.

- Vah vaah. Yazık vallahi millete kafayı yedirdiler. Her zaman olduğu gibi, "filler tepişirken olan çimenlere oluyo" tebi.

- Fil deme kız anneye. Sabah tartıldım, dört kilo vermişim! Terbiyesiz karı, elalemin önünde kalkmış anneye fil diyo. Yürü, musluğu açıp çeş-me başında konuşalım...

- Aman anne yaa, bizi dinliyecekler, gözetliyecekler de noolucak? Haa

diyosan ki "abin Samim Saka, mahalle arası dövüş salonundan günün birinde Gençlik ve Spor Bakanlığı makamına talip olur, karanlık çevre-ler abinin ayağını kaydırmaya kalkar"... O başka tabii..

- Olucağına bak. Abinin neyi eksik, akılsa akıl, kafaysa kafa. O kafay-la vurdumu on kiremiti aynı anda kırıyo. Oğlum diye söylemiyorum her-şeylere layık benim yavrum. Bugün aday olsa gözümü kırpmam oyumu ona veririm.

- Aman anne yaa, olucak bişey söyle...

- Sus kız, ananı da al git! Yürü gidelim musluk başına...

- Ha sen ciddisin yani. Safiye Sultan, bak bu olup bitenin birinci el-den bizimle ilgisi yok. "Ortadoğu'yu dizayn ediyoruz" diyo adamlar. Es-kiden olsa diğer Arap ülkeleri gibi bizde de darbe, ayaklanma felanla hallederlerdi. Ama şimdi Allahıma bin şükür, modern bi tüketim toplu-mu olduğumuzdan skandal kaset, itibarsızlaştırma gibi şeylerle ve...

- Hay çenen kopsun Sıdıka! Yok Ortadoğu'yu dizayn ediyolarmış da bilmemneymiş... Lan sen önce şu mutfağı bi dizayn et. Akşamdan kal-ma bulaşıkların üstünde sinekler cirit atıyo. Sonra elalemin ortasıyla, doğusuynan felan uğraşırsın. Ev dinleniyo diyorum, kalkmış haala orta-doğu, Hüsnü Mübarek felan diye ötüyo. Başımızı belaya mı koycan manyağın kızı. Kapama o musluğu bırak şarıldasın...

- İyi de fatura gelince babam "kim koluştı bu kadar" diye şarlamasın, ehehe...

- Bak haala dalga geçiyo. Durum ciddi olabilir Sıdıka. Tamam biz sı-radan insanlar olabiliriz ama bizimle ilgili başkalarının istikbali mevzu-ubahis... Şadan'a şantaj yapabilirler mesela. Kendisinin bi maakamı var.

- Şadan kim ya?

- Hımf... Şadan'ı nasıl unutabilirsin Sıdıka?

- Ha, tee o Şadan... Gençlik aşkın... Hani Madrid'te konsolos olan...

- Büyükelçi oldu şimdi kendisi. Televizyonda gördüm geçen... Ayhhh. Yıllar ne çabuk da geçiyor... Beni zorla, iki dandik tarla için, döve döve babangille evlendirmeselerdi, şimdi Madrid'te lojmanda Büyükelçi karı-sı olarkten keyif çatıyodum. Senin o vizyonsuz eşşoğleşek deden Şa-dangillerin ailesini fakir diye beğenmediydi... Yüzük alıp da gelmişler-diğğ vermedi beni hiiiğ...Tuttu bu Zekeriya salağıynan zorla... Hımf... Hırk... Herneyse, kapa kız şu musluğu... Şar şar ederken sinirim boşan-dı, çiğim de geldi zaten... Hırf...

- Kız Sıdıka, sööledimben sana di mi. Evde mikrofon, kamera felan bi-şey var dedim... Yoksa babangil niye eve gelip durduk yere bize girişsin ki? Kesin Şadan hakkında konuştuklarımı felan dinledi bi yerden...

- Yok be herzamanki manyaklığı anne yaa... Dükkanın önüne parke-den bi kamyoncuyla kavga etmiş, sinirleri bozulmuş. Sinirleri bozulun-ca içmiş, içince...

- Kız sus. "Huysuz ayyaş" deme babaya. Bütün aile sırlarımızı şakıma ka-meralar önünde. Kol kırılır yen içinde kalır yavrum, elaleme ne bizim husu-si hayatımızdan, di mi ama? Neticede, etliye sütlüye karışmadan, düzenli olarak AVM'ye gidip tüketimini yapan, Survivorunu izleyip, Doblo ve Toki taksidi ödeyen, yeteri kadar kredi borcuna gömülü, iki çocuklu, üçüncü dü-şük oldu burdan belirteyim, normal kere normal bir aileyiz. Kızımız biraz çıkıntı ama biz gerektiğinde kafasına vuruyoruz, saygılarımı arz ederim.

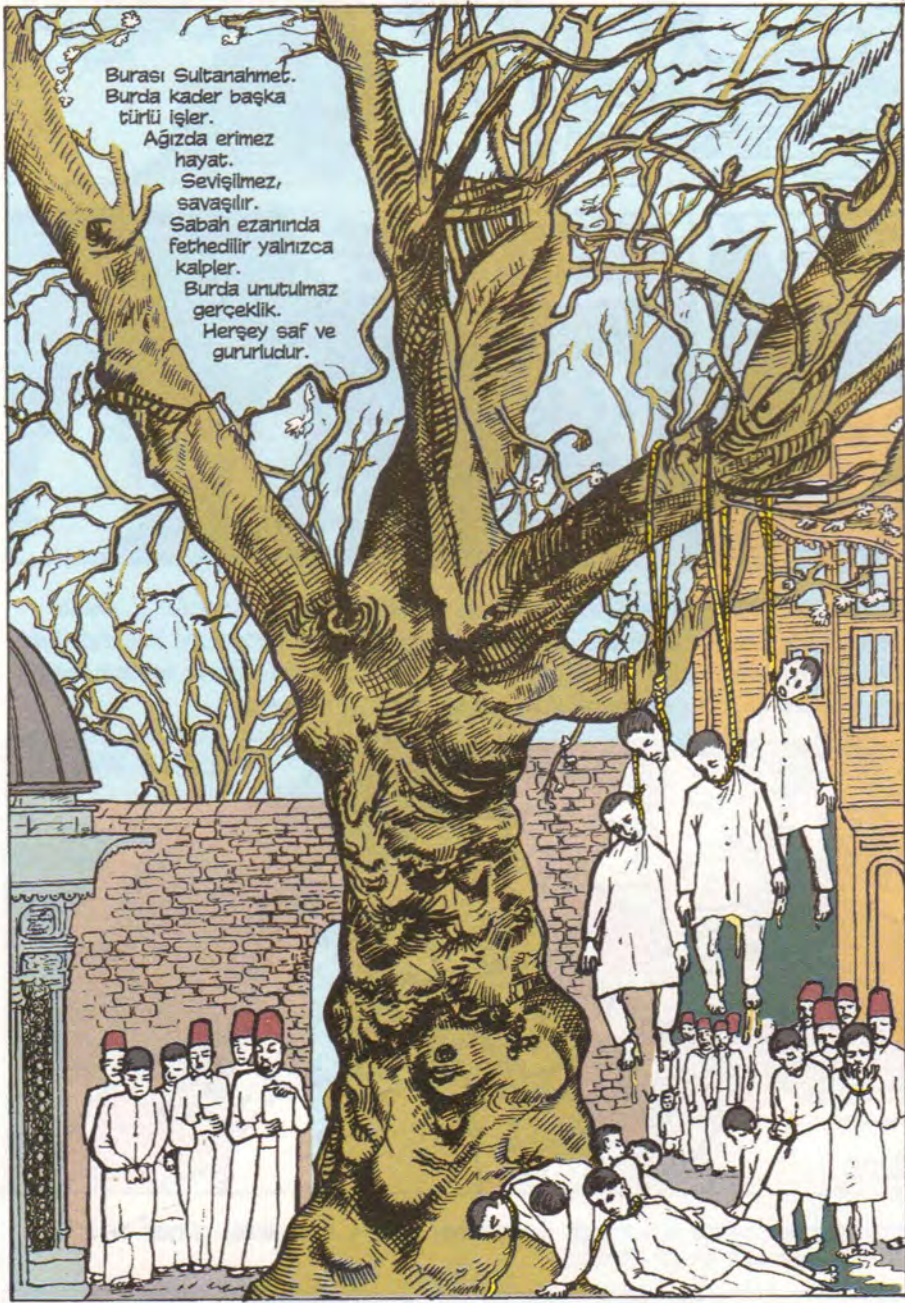
- Bak hâla yaa..

- Sıs cevap verme anneye. Evdeki kameralara dua et, bahçede yırtıcam senin ağzını...

babam ve ustam

elifnursad@gmail.com

Elif
Nursad

Babam Dorkişot'tu, bende onun Sanço Panzo'su. Onun deli, savaşçı ruhu, içindeki aşkı yeniden doğmak istiyordu. En büyük hayali bir sanat gurubu kurmaktı. Buna 'Dinamizm' adını vermişti. Akademiye girmek isteyen öğrencilere ders veriyordu. Bende onlara modellik yapıyordum. Çoğu zaman uyuyla kalyordum ama... öyle bir çalışma ortamı vardı ki. Bir ruh vardı. Delicesine bir coşkuyla çizilen desenler, kağıtları aşındıran sesler, her yeri dolduran çizimler... Babamın acımasız eleştirileriyle yerle bir olup üstüne yenileri ekleniyordu. Çoğu pes edip dayanamıyordu. Ağlayıp gidenler bile vardı. Burası gerçek bir okuldu.

Eee, babam zor bir adamdı. Onun öğrencisi olmak demek; obsesif, kompulsif, panik, kontrol manyağı olmak demekti. Bu benim iliklerime kadar işlemişti.

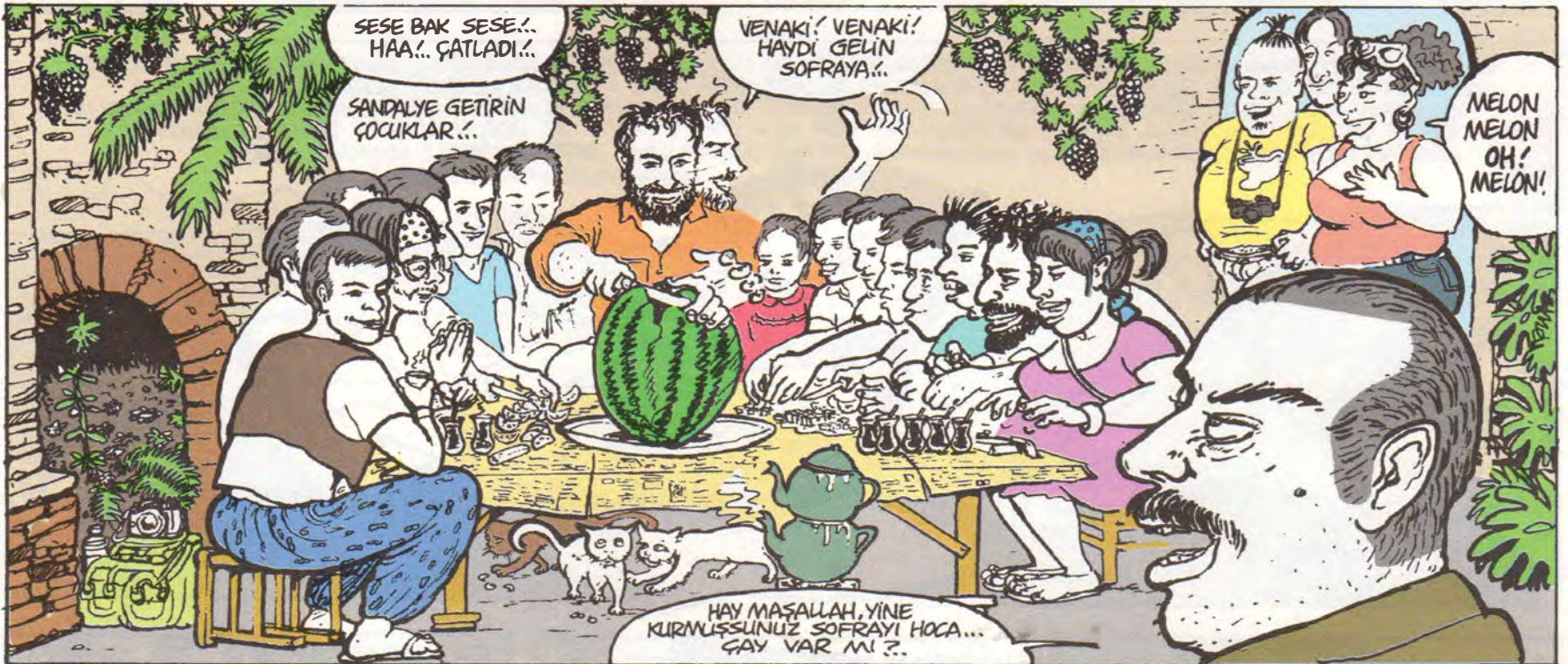
ŞU BANTIN YERİNİ BULAMADIM Bİ, AÇ.

Bizim galeri kimsesizlerin, sürgünlerin yurduydı. Burda yüzlerce öğrenci yetişti. Ne yetenekler, ne bilekler, ne deliler, bitmek bitmeyen hikayeler... Asma yapraklarının altında kurduğumuz koca masaya gazete kağıtları serilir, çaylar doldurulur; peynir, domates dilimlenir ve babam koca karpuzunu keserdi. Her zaman en büyüğünden... Hiçbir zaman küçük bir karpuz yada az olan hiçbirşey olmazdı soframızda. Kasalarla hamsi, kilolarca et, çuvalarla mantar, bidon bidon pekmaz, bal... Çatal kullanmak yasaktı 'Sonra kim yıkıycak' derdi babam. Herkes eliyle saldırdı. Sanki herşey daha bir lezzetliydi.

Soframız öyle dolu olurdu ki;nedense o saatlerde herkes gelirdi. Nerde hippı turist, nerde aç, nerde kaynanası seven, meksikalı, güney afrikalı, avusturyalı varsa,hepsini davet ederdi sofraya. Nevşehirli han sahibimiz Yavuz Amcada eksik olmazdı.

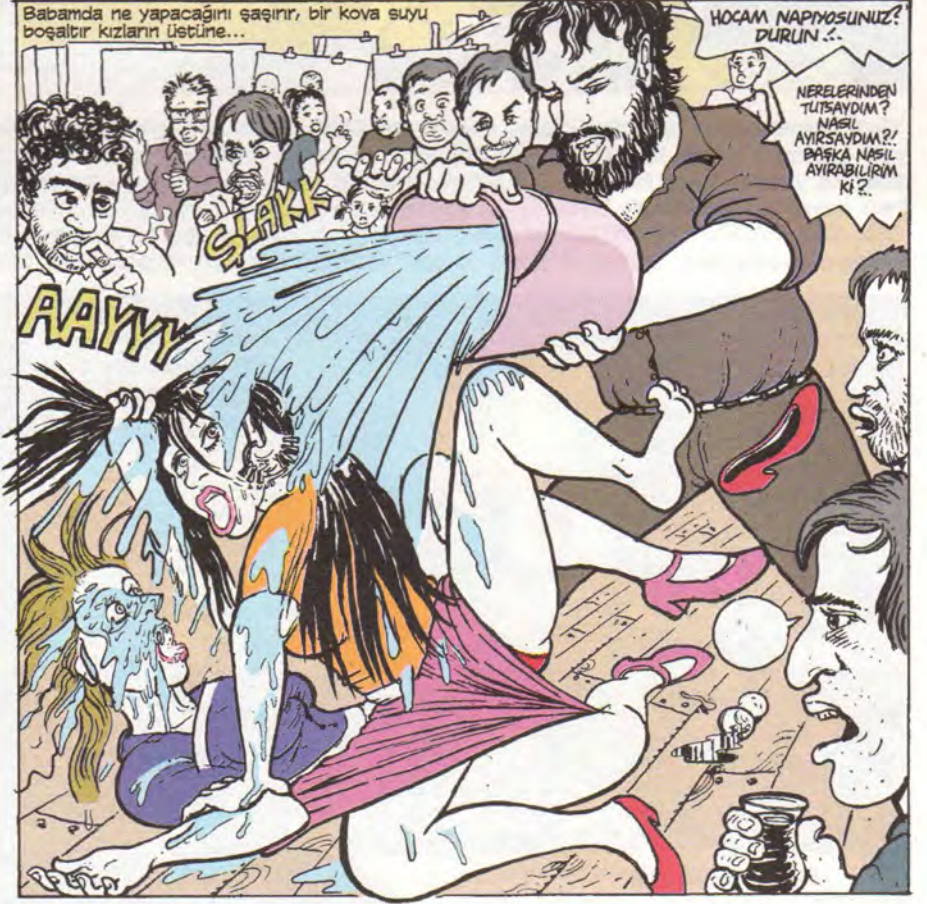
Yavuz Amca, alt kattaki arabaya galersinir ve tüm binanın sahibiydi. Öyle bir zengirlik vardı ki adamda, ayakkabısının altına her yıl yeni bir kösele çaktırıyordu. Ayakkabısını atmaya kıyamıyordu. Bu, yıllar sonra Sultanahmet'in Nevşehirli ve Kayserili han sahipleri tarafından ele geçirileceğinin göstergesiydi. Taa Bakırköy'deki evine travmayla gelip gidiyordu adamı; düşünün.

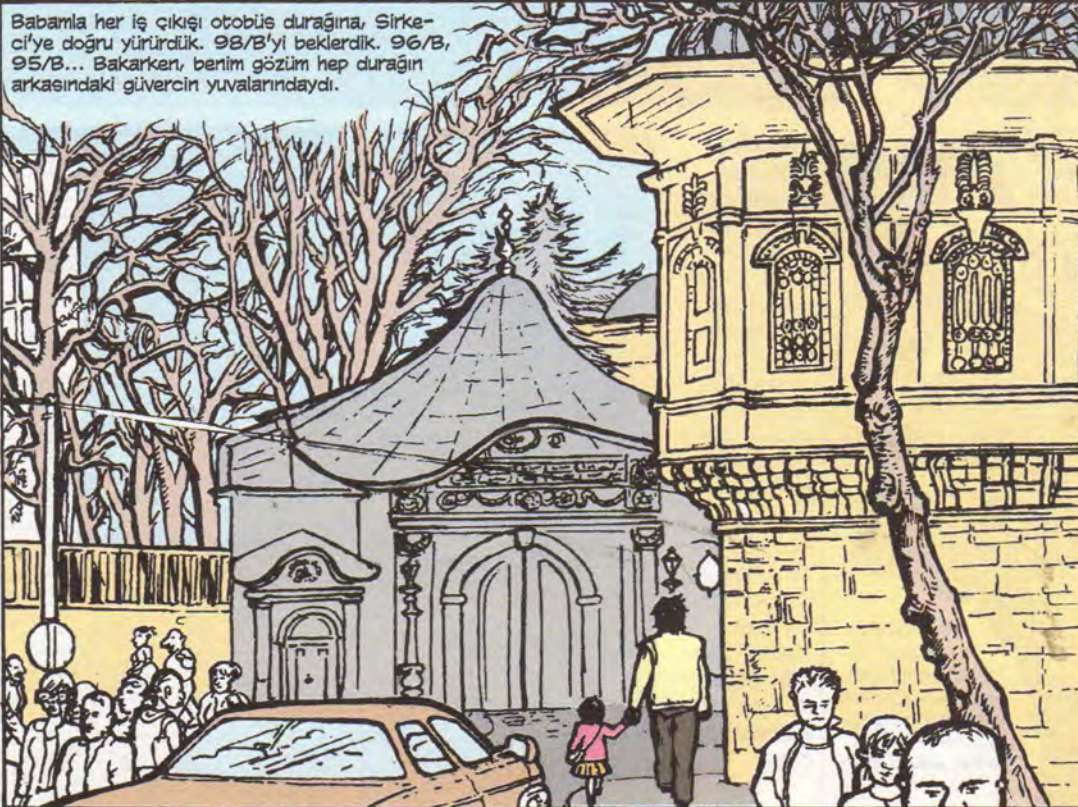
Babamın öğrencileri arasında öyle bir hatun vardı ki, resimdeki göz noktasını unutturup, galerideki göz noktası haline gelmişti. Adı 'Şadiye'... Bir havası, bir endamı, kalçasına kadar upuzun siyah saçları, yürüyüşü, savruluşu vardı ki; erkek öğrencilerin içini titretiyordu. Eee babamda nereye kadar duyarsız olabilirdi ki.

Bir gün çay içiliyor, ara verilmiş konu resimden açılmıştı. Şadiye ile diğer kız öğrencilerden biri saç-saç, baş-baş kapişır.

Babam fırçaları yıka- rır. Yıkama- sı için bana verirdi. Bende başka- larına...

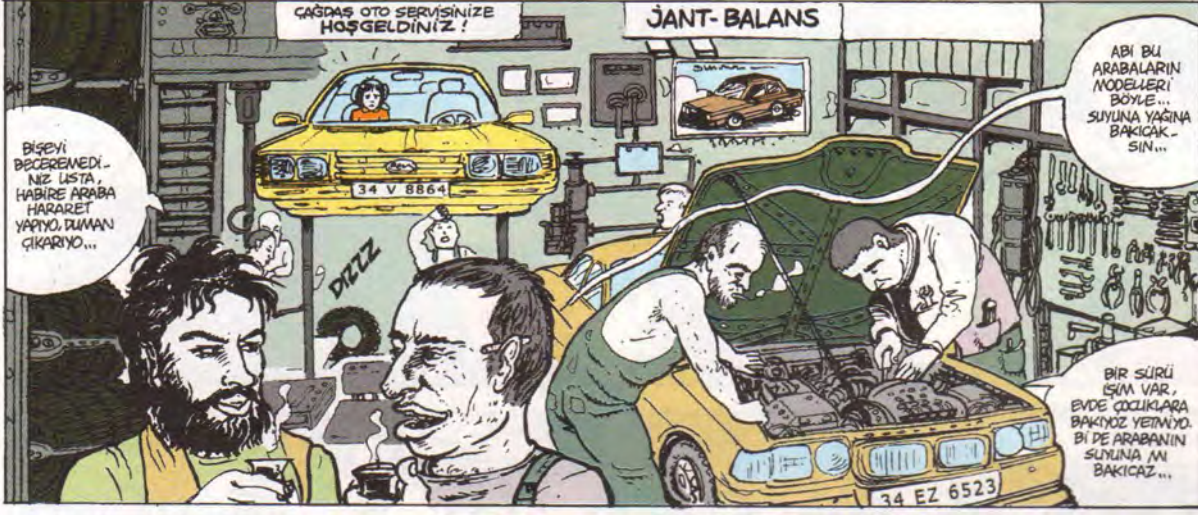

Babamla her iş çıkışı otobüs durağına, Sirke- ci'ye doğru yürürdük. 98/B'yi beklerdik. 96/B, 95/B... Bakarken, benim gözüm hep durağın arkasındaki güvercin yuvalarındaydı.

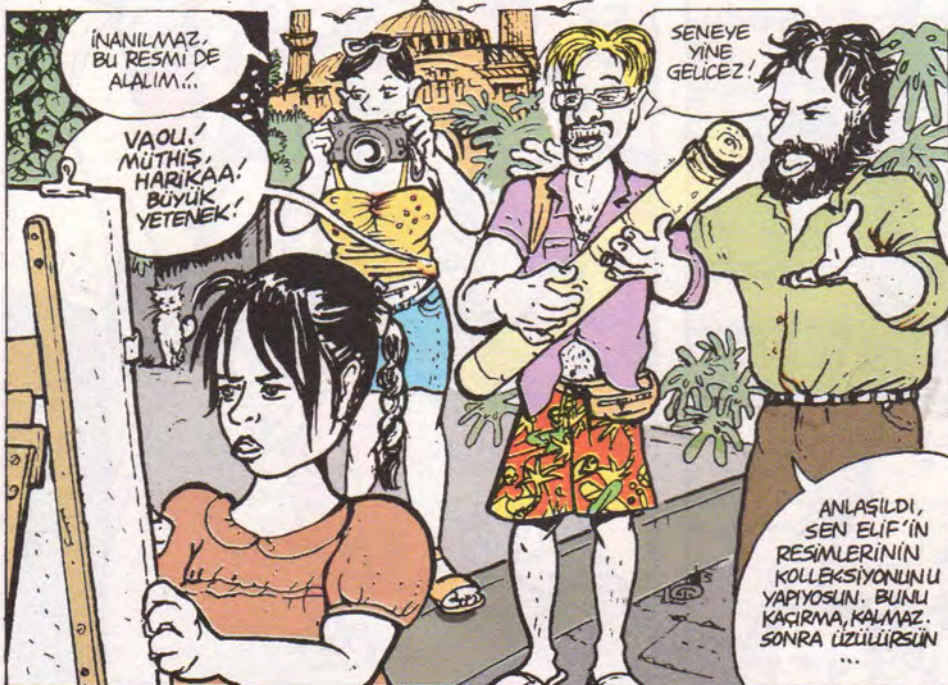
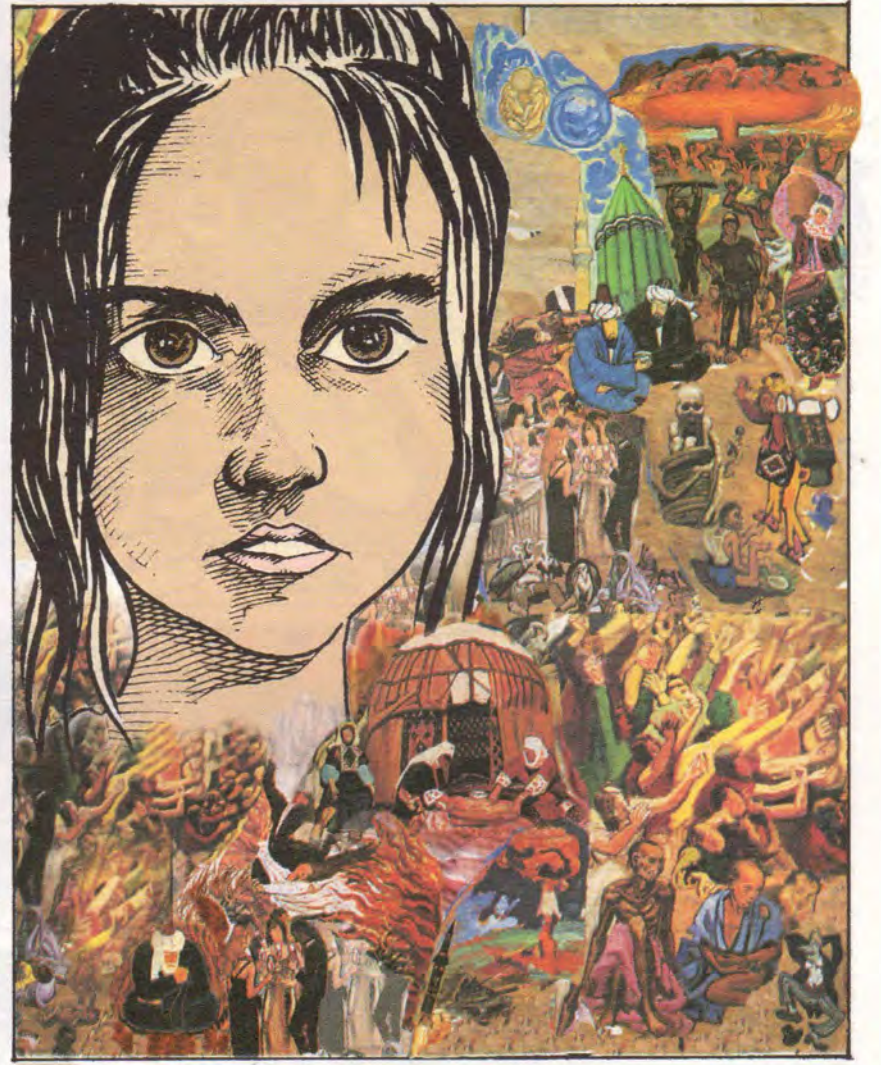

babam ve ustam

Sonraları babam araba aldı. Ford Taurus. Eğlenceli yürüyüşlerimiz bitmişti. Zaten arabanın derdi bitmiyordu. Devamlı anza çıkıyordu. O yüzden o soğuk, gri, rühsüz Güngören-Esenler'deki oto sanayi bölgesi ahbab olmuştuk. Arabanın içinde saatlerce beklemek... O kadar çok sıkılıyordum ki. Babam hep kapının önünde olurdu; birgün bende onun yanında olmak istedim. Sahlep içmiştik; o kadar lezzetliydiki buz gibi havada ağızımızdan çıkan dumanlar, tarçınli sahlep ve ustalar...

'Gelin tanış olalım, işi kolay kılalım, sevelim sevelelim, dünya kimseye kalmaz'. Babam bu şiirden yola çıkarak, Yunus Emre'yi anlatan kocaman bir tablo yaptı; tablonun içinde hem huzurlu bir cennet, tasavvuf dünyasını, hemde onun dışında birbirini yiyen insanlar, çirkefligi, bataklığı, pisliği anlatır. Ve aşk ateşiyle yanan Yunus Emre'yi. O figürlerin arasına benide koymuştu. Mor yeleğim, kırmızı pantolonumla. O kadar mutlu olmuştum ki, o farkında değildi ama beni hayattan koparmıştı tamamen. O günden sonra tablonun içindeydim. Kaybolmuştum. Beni cezbetmişti. Ordaki renkler, hikayeler. HAYAT BÖYLE GÜZEL, EĞLENCELİ OLAMAZDI KI HEM! Hergün yeni bir şey keşfediyordum. Aralarında dolanıyordum, kulaklarına fısıldıyordum. Kayalıkların arkasından yasak bölgeye geçiyordum. Merak ve korku içinde. Farkedilmeden bir otistik olmuştum. Hayatla irtibatımı kesmiştim. Hiçbirşey ilgilendirmiyordu beni.

Hergün babamın resimlerinin benzerlerini yapıyordum. Dünyanın her yerine resimlerim gidiyordu. Benimse aklım, bedenim o tablonun içinde sıkışmıştı. Orada çok mutluydum. Yalnız bunun bedeli çok ağır ödeyecektim.

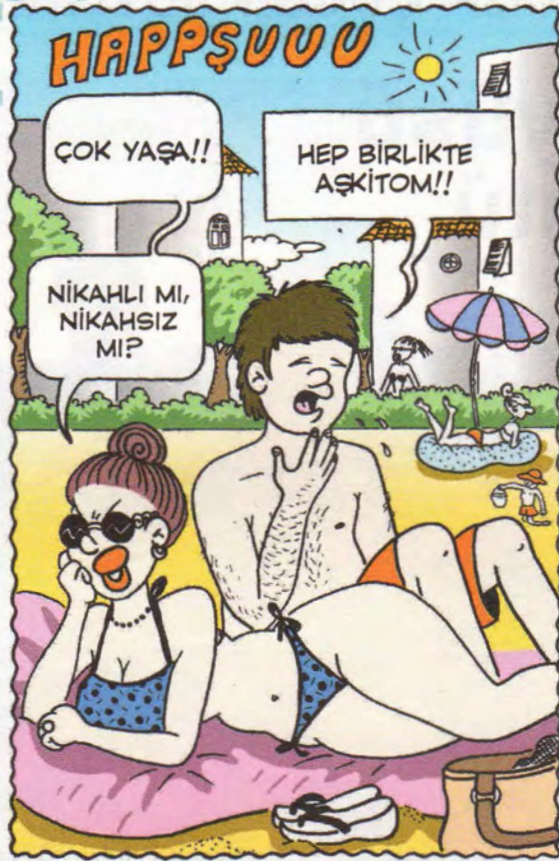
Sürecek...

İPEK YASALARI

- Mutfaktaki elektronikler beni sevmez. (hayatımda 1 kez fırının düğmesini çevirmeyi önerdim anneme, düğme elimde kaldı) Ben de bayılıyordum size?
- Çok sevdiğim kediler hep yabancı olur.
- Evde otururken öylesine topladığım dağınık topuzlar şahane olur, biryere giderken yapmaya çalışsam kafam pösteki gibi basılır.
- İnce giyerim ince, işte o gün hava soğur.
- Yanıma güneş gözlüğü almazsam, Güneş açar.
- Tika basa dolu bi otobüse bindiğim.. Hımm bunda -hemen bi sonraki durakta inecek tipi- var diye tepesine diktiğim insan, benimle birlikte iner otobüsten ya da benden sonra..
- Ne zaman trene binecek olsam, istasyona vardığımda tren henüz gitmiştir.
- Amaaan kim görecektiyim deyip en kılıksız, sarsak halimle bakkala gidersem kesin çok yakışıklı birini görürüm işin kötüsü o da beni görür.
- Sabah kimse uyandırmaması diye akşamdan telefonu sesize alırsam bi Allahın kulu aramaz, unuttur da açık bırakırsam sesi, ilkokul arkadaşlarım bile arar.
- Bana alınmış, günü gelince verilmek üzere evin kuytu bir köşesine saklanmış tüm hediyeleri bulurum.. Bu yüzden kimse bana sürpriz yapamaz.. (Ama bulduğumu çıkartmam ;)) ilk kez görmüş de sevinmiş numarası yaparım)
- Oje sürersem telefon çalar. O yüzden aranmak istiyorsam oje sürerim.
- Dün gece gördüğüm rüyayı, bu gece yatağa yatınca hatırlarım, geçen bölümün özeti gibi

Siz de lütfen kendi yasalarınızı bana yazın millet!!
ipek@leman.com.tr

MİLLETİN YASALARI

AZİME AKBAŞ YAZICI'NIN YASALARI

Eh madem İpek Yasaları var, Aze Yasaları neden olmasın değil mi!

- Çalıştığım her resmin üzerine çıkıp oturan kedim Tarçın'ın daha önceleri ne renk olduğunu unuttum
- Ne zaman cam silsem aynı gün yağmur yağar..
- Nedendir bilmem taze ve kuru fasulye pişirmek hep aynı güne denk düşer
- Her evden çıkışında 5 kat yukarı çıkar ütü ve ocağı kontrol ederim.
- Boya sularımı iştahla içen ve evin her tarafında renkli pati izleri bırakan Tarçın bir dillense eminim benim yerime çocuklara resim dersi vermeye başlayacak.
- Ne zaman çamaşır yıkasam ütü bozulur.

Şimdilik bu kadar sevgili İpek, belki tekrar yazarım, sevgilerrrr.

FULYA ÖZKAHRAMAN'IN YASALARI

- Tüp her zaman tüpçülerin çalışmadığı pazar günü biter.
- Her zaman tane tane olan pilavım misafirim gelince lapa olur.
- Tavla oynamadan önce çok dalga geçtiğim kişilere muhakkak yenilirim.
- Eğer bir maç için iddaaya girdiysem taraf olduğum takım 10 maçın 10'unu bile kazanmışsa muhakkak kaybeder.
- İş yemeklerinde üstüme bir şey dökerim, yemek sonrası bir yerlere gideceksek bu iki ya da üçe çıkar.
- Eğer elimde 3'ten fazla poşet varsa birini muhakkak bir yerlerde unuturum.
- Vee en kötüsü : (
- Ne zaman biri amcam / dayım da bizimle gelecek dese üfff kocaman adamla napıcaz der paspal paspal giderim ve amcası yakışıklı genç çıkar... Bu duruma tedarikli gittiğimdeyse göbekli ve evli : (

Şomağızlı Murphy'i anlıyorum da benim suçum ne? İyi çalışmalar.

GÜFTE SEREN SÜRMELİ'NİN YASALARI

- İpek yasalarına paralel olarak benim de minik yasalarım bunlar:
- Ne zaman İstiklal Caddesi'ne dolaşma amaçlı gitsen yağmur yağar ve bu yaşam yaz kış tanınmaz.
- Her işim ters gider. Buna en güzel örnek yeni yeni samimi olduğum sınıfımı tiyatroya götürdüğüm gün oyunun iptal edilmesi ve onun yerine hiçbirimizin hoşlanmadığı bir oyun konması.
- Tüm yeni düzenlemeleri denek olarak yaşamam. Liselerde hazırlığın kaldırılıp lisenin dört yıla çıkarılması güzel bir örnek (aslında çok da enteresan bir şey olmamalı her yıl değiştirilen müfredatlar ve sınav sistemleri olan bu ülkede)
- Asansörü ne zaman çağırırsam istediğimin tersi yöne hareket eder. Yurtta dördüncü katta olan odamdan aşağı inmek üzere ne zaman asansörü çağırırsam asan-

AŞIRI PRATİK BİLGİLER

- Şehrin gürültüsünden fernalık mı geldi? Dert etmeyin! Yürürken kulaklıkla son ses müzik dinlerseniz hem keyifli vakit geçirirsiniz hem de size korna çalan araçları duymaz araba altında kalabilirsiniz. Böylece derdiniz kalmaz.
- Kirlenen çoraplarınızı yıkamayıp tersyüz eder giyerseniz kirlenmiş kısmı içeride kalır böylece kimse görmez.
- Saç düzleştirmede devrim! Yeni model saç düzleştiricilerinizi atın, kuafö-

rünüzü ateşe verin! Gece yatarken kafanıza külotlu çorap geçirip uyursanız sabah uyanıldığınızda pırasa gibi basılmış saçlara sahip olduğunuzu görüp sevinçten çıldırabilirsiniz.

- Eskimiş ahşap sehpanızı atmayın. Burnunuzu oyarak çıkardığınız sümükleri yapıştırıp kaplarsanız, doğal mozaiklerden yepyeni bir sehpa elde etmiş olursunuz.

- Okul/iş kıyafetinizi geceden giyip yatarsanız ertesi sabah geç kalma riskinizi %65 azaltabilirsiniz.

- Yemeğinizin tuzu fazla mı kaçtı? Bu da dert mi? Yiyecek olan kişilerin kafalarına odunla vurup bayıltırsanız, kimse size yemeğin tuzu fazla olmuş diyemez!

- Horlayan eşinizin hem ağzını hem burnunu aynı anda kapatırsanız horlaması kesilir.

- Yaz mevsimi yaklaşıyor. Sinek ısırıklarınıza tükürüğünüzü sürerseniz kaşıntı geçiren doğal bir losyon elde etmiş olursunuz.

- Patlıcan Oturtmanızı daha lezzetli yapmanın sırrı,

yıkayıp soymadan patlıcanların üzerine oturmak. Bilginize.

- Sizi döven kocanızı boşamayın. Kocanızın kulaklarını kesip kestiğiniz yerleri dikerek yeni bir kül tablasına sahip olabilir evin bütçesine katkı sağlayabilirsiniz.

- Kızarkadaşınızın kalçalarının büyüklüğünden mi şikayetçisiniz? Artık şikayet etmeyin, kalçalarını döner keser gibi dikine kesip yan yatırır kasnağa

gererseniz, tumba elde etmiş olursunuz. İşte size yeni bir hobi, hem ekstralara çıkıp evin gelirine katkı da sağlamış olursunuz.

- Ölen kedinizin derisini yüzüp boyunuzu atarsanız, hem şık bir etol sahibi olur hem de evin bütçesine katkı sağlarsınız.

sör 3. kattadır ve aşağı inmeye başlar 3..2..1..0 durur sonra -1'e iner ardından 4'e çıkar tabi her katta dura dura.

MELİKE BEDÜK'ÜN YASALARI

- Kabız olduğum halde, her misafiriğe gidişimde tuvaletim gelir ve gitmiycek endişesinden onu yapamam.
- Annemin yapma dediği birşeyi yaptığım zaman mutlaka başıma bi iş gelir. Böyle adaleti..
- Eve yeni bi dvd aldığım zaman mutlaka bunu kuzenim duyar ve tek başına ağlayamam.
- Kırk yılın başında babam İstanbul'a gelir. Onda da arkadaşlarımla planım olur. Bu kaçınılmazdır.

- Annem bilgisayarın toz alırken mutlaka bi kablusunu çıkarır. Telefon eder ve endişesini dile getirir.
- Kuşlardan korkarım, o da bilerekmiş gibi sürekli ben salona girdiğim zaman adımlı söylemeye başlar.
- Herkesin "-aa bu resim çok güzel mutlaka koy". dediği resmi kimse beğenmez. Lafta kalır.
- Kışın kilo alıp yazın verebilirim. Çatlaklarım işte tam da bu yüzden!
- Eski sevgilimi yolda gördüğüm zaman görmemezlikten gelirim. Sevgilisi olur yanında.

Sevgiler :)

Büyük Anadolu Yürüyüşü Nasıl Direnişe Dönüştü...

Uzun yolları yürüyüp, Ankara Gölbaşı'na geldik. Amacımız, Ankara'ya yürümekti. Bulut'un ipini çektik, yola koyulduk. Elli metre gitmiştik ki, önümüzde inanılmaz bir baraj kuruldu. Barajın üstünde polis yazıyordu. Bilemedim bu baraj ne üretecek. Bizim önümüzde Yağmurla Bulut vardı. Biz kimseye zarar gelsin istemedik. Onlar yarar geçerdi ama kimseye zarar gelsin istemedik. Durduk. Saatlerce yağmurların altında bekledik. Yağmur bir şey değil. Ağır gelen polisten, arazi sahibinden laf işitmekti. Hepsine laf yetiştirip, cevap verdik. Gün boyunca direndik. Sonra bulunduğumuz dar alanda yer kaymaya başladı. Beş metre ötede bir düzlük vardı. Oraya gidelim dedik. İzin vermediler. Develeri saldı. Yağmur gidip polislerin kalkanlarını ısırdı. Bulut bariyerin dibine işedi.

O zaman polisler ne yaptı?

Polis şefleri şaşırdı. Hayatlarında de-ve görmemişler. Bu arada bir polis gaz getirdi. Yangın söndürme aleti gibi bişey. Bunu görünce ben sinirlendim. Polise dedim ki, keşke Aydıncık'dan gelirken limon getirseydim. Köyde, gaz sıkılınca limon iyi gelir demişlerdi. Polise yüklendim. O zaman gazı kaldırdılar.

Polisler pek nazik davranmıyor galiba?

Bi tv ile canlı yayındayız.herkes dol-du yine. Binlerce polis var. Onların dik-kati karşısında konuşacağım şeyleri dik-kati gidiyo. Canlı yayından sonra dedim ki teşekkür ediyorum.Bizim orda neyin trene baktığı gibi derler dedim.

Temel ihtiyaçlarınız kısıtlanıyor mu?

Bi akşam gelen seyyar wc'leri almadılar daha sonra sivil araçla gelen wc leri de almadılar. Epeyce tartışma ol-du. Ertesi gün köylü vatandaşlarla bir-

Pervin Çoban Savran.
Sarıkeçililer Yaşatma ve Dayanışma Derneği Başkanı.
Ataları bin yıldır Toroslar'da yaşıyor. Mevsimi gelince kıl çadırlar sökülüyor, göç başlıyor. Bu sene Sarıkeçililer, kışlık yurtlarından Büyük Anadolu Yürüyüşü Yorgani ile yola çıktılar. Anadolunun dört bir yanından gelen kervanlar Ankara'da buluştu ve Ankara'ya 22 kilometre kala Gölbaşı'nda durdurdular. Yüzlerce polis kervanları kuşattı. Direniş başladı. İklim Öngel, Gölbaşı Çukurunu ve ötesini Pervin hanımla konuştu.

likte kendimizi bi çukur kazdık tuvalet paptık. Sonra emniyetten geldiler gene yakın diye. Kendileri yıkmak istediler. Biz de tutanak istedik. Dedik ki tutun tutanağı bunu bize destek için köylüler yaptı. O insanlara biz ne diyeceğiz. Evirip kıvırdılar yazılı belge isteyince. Yıkmadan geri döndüler.

Neden deve?

Devede anlayana çok büyük mesajlar var. Deve inattır, kararlıdır, susuzlu-ğa açlığa dayanır, kilometreleri hızlı bi şekilde kateder onun yürüdüğü yollar katlanarak azalır. Geçmişten günümüze ipek yollarını açan tarihi bir yolculuğun simgesidir. Develer sağlıkları el verdiği sürece yürürler. Deve büyük mesajlar veriyor. Deve 45 gün susuzluğa dayanabilir. "Ben dayanırım ama, sen insanoğlu dayanabilir misin?" der.

Deve ben dünya gibiyim der koca kar-nıyla. Sırtı ise dağlar gibidir.

Ne zamana kadar burdasınız?

Doğaya göre hareket eden bi gru-buz. Beni toplantıya çağırdılar mı Yağmurla Bulut'un ismini yazdırıyo-rum. Ben onlara bakıcam, onlar ne karar verirse. İlginçtir ki o develer

kibleden ayrılmazdı. Geldiğimiz gün-den beri Ankara'yı kible gördüler ve Ankara'ya doğru oturuyorlar. Onlar sıkıldıkları an ben onları bağlasam da durduramam. Gitmek istedikleri an istersen zincire vur, o zinciri kırar gi-derler. Biz de onlarla içiçe yaşadığımız için ben de onların isteğine göre hareket ediyorum.

Yaşam Koçu ————— Kötü Kız

feyhan güver

ramize ezer

HANGİ ÇILGIN BANA ZİNCİR VURACAKMIŞ?... ŞAŞARIM...

KAYIP ARANIYOR

Yaz.: İpek Özsüslü Çiz.: N. Oya Özsüslü

Gez bölgeyi, gör dünyayı...

Geçen ayki yazımı "milletvekili adayı" olarak yazmıştım. Kısım bu yazıyı "milletvekili aday" olarak yazmakmış. 2/9 kısa koduyla yaklaşık iki aydır İstanbul 2. Bölge dediğimiz yerlerde, 9. Sıra milletvekili aday olarak dolaşıyorum.

Seçim turuna başladığım ilk günlerde bir pazar-tesi sabahı evden taksiye binip yola çıktım. Mahalle arasında önümüzdeki taksinin altından bir şey fırladığını gördüm. Minik bir kedi, ayağını sürerek taksinin altından çıktı. Hayatta bırakamazdım; iki elim kanda olsa veterinerine götürülüp tedavi edilmeliydi. Taksi şoförü, "Abla; bırak yaşamaz, gördüm, tekerlek üzerinden geçti" dedi. "Bırakamam, ya ayağı kırık" dedim. Çektik arabayı, hayvan fena acı çekiyor... Tutup götürüyem derken hayvan can havliyle beni epeyce parçaladı. Bir kadın yetiştirdi, bir kumaşa sarıp torbaya attı. Sabah erkendi ve gittiğimiz ikinci veteriner açıldı. "Aman! Kediye ezdiler" diye koşarken ne göreyim, veterinerin kafasından kanlar akıyor. "Kediye bakamayız şimdi, bizim arkadaşın kafasına şimdi biri odunla vurdu" dedi. Semt: Etiler!

Derken bulduk bir yer ama hayvancık orada can verdi. Veteriner aşı olmamı önerdi. Pek de ciddiye almadım doğrusu. Her gördüğüm hayvanı minicikladığım için pek çoktur vakam.

Fatih İlçe Örgütü'ne giderken, "Aslında bir tetanos aşısı yaptırsam mı?" diye düşündüm. Hayvan bizim mahallenin kedisi değil, tek göz de enfekteydi. Gerçi yavruydu ama şimdi risk alınır mıydı? İlçe başkanına, "Seçim gezisine bir sağlık ocağından mı başlasak? Benim aşı işi var da" dedim. Sen misin diyen? Törenle sağlık ocağına gidildi. Hem de seçim şarkıları eşliğinde... "Vekil Hanım" (aday da olsak artık adımız öyle) aşı olacak.

Törenle aşı faslı bitti. Bir de karnem oldu, 1 ay sonra tekrarlanacak. Derken seçim turlarına başladık. Bu arada kedici o kadar fena paralamış ki, ellerim sızlıyordu. Fakat sızladıkça bir yandan da, "Acaba kuduz aşısı da olmalı mıym?" diye içim içimi yemeğe başladı. Zira bir doktor, "Vallahi geçenlerde Kartal'da birini kedi ısırması, önemsememişler, hayvan ölmüş, kuduz çıkmış. Şimdi hastanede yüksek doz tedavi görüyorlar" gibisinden bir hikaye anlattı. Milliyet Gazetesi'nden Mehmet Tezkan'dan bir mesaj aldım. "Git aşıyı ol, daha vekil olmadan kuduz olma başımıza" diye... Mehmet'in Eşi Ruhsan'ın arkadaşıydı örgüttekiler... Off allahım! "Milletvekili kudurdu" manşetleri gözlemin önünde...

Seçim turu ikiye günlük ilçe gezileri şeklinde organize edilmişti. Sıra Gaziosmanpaşa'daydı. Kuduz aşısı için olmam gereken sürenin dolmasına yarım gün kalmıştı ve ani bir kararla ve bu kez İlçe Başkan Yardımcısı'nın kulağına fısıldayarak derdimi anlattım. "Bir Devlet Hastanesi'ne gitmek gerek" dedim. Çünkü kuduz aşısı başka yerde olmuyormuş. Turları bitirdikten sonra akşamüzeri Sultangazi'de bulunan Lütfiye Nuri Burat Devlet Hastanesi'ne gittik. Kuduz deyince hemen sizi alıyolar:

Hemşire: Ne zaman oldu?

Ben: İki gün önce sabah

Hemşire: (panikle) Eee... 3 gün sonra mı geliyorsunuz?

Ben: Yok canım daha 2,5 gün oldu. Zaten riskli bir durum değil, olmasam da olur, yavru kedide kuduz olmaz, hayvana taksi çarptı, ben de kurtarayım dedim...

Hemşire: Kediye gözlem altına aldınız mı?

Ben: Kedi öldü.

Hemşire: (panikle) Neeeee! Kedi öldü mü?

Ben: Ya! Kedi trafik kazasında öldü...

Doktor: Risk almayın, hemen yapalım.

İlk aşıyı yaptılar, bir de aşı karnesi verdiler. Artık rahattım, kuduz aşımda vardı. Bol bol kedi köpek kurtarabilirdim hazır olunmuşken J

İstinye'de seçim gezilerini sürdürmek üzere yola çıktığımda bir telefon geldi. "Melda Hanım, biz Lütfiye Naci Burat Devlet Hastanesi'nden arıyoruz. Kuduz aşınızı olmadınız." "Aaa! Bir ay sonra değil miydi o?" dedim. Meğer tetanosla karıştırmışız ve iki gün geçirmişim aşımı. Eee! Ne olacaktı? Doktora görünmemi söylediler.

Bu kez Sarıyer Örgütü öğrenmişti kuduz vukuatlı vekili. Soluğu İstinye Devlet Hastanesi'nde aldık. Doktor riskli bir durum görmedi ama aşı günlerimi kaydirdi. İşte bu bir felaketti... Artık hem eski aşı tarihlerimde, hem de yeni aşı tarihlerimde hastaneleri bilgilendirmem lazımdı. Aksi takdirde eve polis gelip götürülebilirdi. Aman yarabbi... Bizimkilerin haberi de yoktu ve yüreklerine inerdi. Bu kadar uyduruk bir ısırik için kuduz aşısı olmuşum ve çok pişmandım. Artık geri dönüş yoktu. Kuduz aşısı sağlığa en iyi işleyen sistemdi. Hastaneler ve polis arası bilgilendirme... İşin tuhafı Lütfiye Nuri Burat Devlet Hastanesi'nin telefonunu çevirip adımı söylediğimde karşımdaki hemşirenin ilk sorusu "Melda Hanım aşıyı mı oldunuz mu?" oluyordu. Artık ben "bugün aşıyı oldum ya da bugünkü aşıyı iki gün sonra olacağım" gibi raporlar verecektim...

Son aşıyı Şişli Etfal'de oldum, Şişli Örgütü ve İlçe Başkanı eşliğinde tabii ki. Bu kez hemşire işi sıkı tuttu. "Artık hep burada olun, yoksa polise bildirmek durumunda kalırım" dedi. Zaten eli de pek hafifmiş... Aklınızda bulunsun, kuduz işi olursa hemşireler tanındık, Şişli Etfal'dekinin eli çok hafif, hiç anlaşılmıyor.

Kuduz ve tetanos aşılarımla sanırım seçim tarihine geçtim. Ama milletvekili aday olarak bir sürü sağlık personelinin elini sıkıp, hatırları sormuş da oldum bu fırsatla... Merak edene, hala kedi köpek minicikliyorum. Daha rahat yapıyorum bunu, sistemi öğendim, kolaymış. Artık Şişli Etfal'deki hemşire de var, acıtmıyor.

Seçim turlarında başka neler mi yaptım?

Galon, galon çay içtim...

En iyi çiğ köftecilerin Adıyamanlıları olduğuna karar verdim, hiçbir ikramı boş çevirmedim, hele üstüne sürüler acı sos... Mmm...

Günde 6-7 kilometre yol yürüdüm...

En keyifli ziyaretlerin esnaf ziyaretleri olduğuna karar verdim...

Bol bol sitem içittim... Hem bizim partililerden, hem başka partililerden...

İlçeler mi?

Fatih'de Salı Pazarı en çok kucaklandığım yer oldu...

Gaziosmanpaşa'da bakkallar, marketler, mağazalar bomboştu... Piyasa durgun...

Sarıyer Küçük Armutlu'da Gürcistan şaraplarını toptan getiren minik bir Gürcü dükkanı keşfettim... Sultangazi'de emekli maaşını partiye bağışlayan bir teyzeyi ziyaret ettim. Kazanırsak dışarıda göbek atacakmış...

Şişli'de Roman vatandaşlardan çok ilgi gördüm...

Zeytinburnu'nda otoyol ortasında 5 metrekarade piknik yaptım...

Bayrampaşa'da mağazalarda çok zevkli koltuk yüzü kumaşları gördüm...

Beşiktaş'ta fener alayına katıldım...

Beyoğlu'nda Haliç kıyısında piknik alanlarında çeşit çeşit dolma tattım...

Eyüp'te kapı kapı TOKİ gezdim...

Darısı bir sonraki yazıya... Belki milletvekili olarak...

Betül Yılmaz

ŞUNU BİLİNKİ PRENSİM, KİMMERYALİ CONAN'IN HİBORYA KRALLARINI KASIP KAVURDUĞU GÜNLERDE, ONUNKİNE KARŞI KOYABİLEN ÇOK AZ KILIÇTAN BİRİ, HİRKANYALI KADIN SAVAŞCI RED SONJA'NINKİYDİ. ÇEKTİĞİ ACILAR ONUN DOĞAÜSTÜ GÜCÜNÜ DOĞURDU. HAKÇA BİR VURUŞMADA KENDİSİNİ YENMEYEN HİÇ BİR ERKEĞİN OLMAMAYA AND İÇMİŞTİ... VE HİÇ BİR ERKEK, HİÇ BİR DÖVÜŞTE ONU KOLAY KOLAY YENEMEYECEKTİ...

RED SONJA - VER GAZ -

1

RED SONJA - SİYASETEN -

2

AY ÇOCUKLAR BU BANA PEK GİTMEYİ, BEN DAHA ŞÖYLE YAŞIMA UYGUN BİŞEYLER Mİ BAKSAYDIM DÖPIYES FİLAN...

ADAM ÇALIYO AMA ÇALIŞIYO DA!..

AA NE VARMIŞ SENİN YAŞINDA?

ASLAN GİBİSİN VALLA, GENÇ KIZLAR SENİN GİBİ OLAMIYO!

ŞAP

TAŞ GİBİSİN MAŞALLAH...

SANA LAF EDEN KISKANÇLIĞINDAN EDİYORDUR ZATEN, VALLA BİZ SENİN YAŞINDA NASIL OLCAZ KİMBİLİR...

YAKIŞTI DİYOSUNUZ HA EHEH. SÖYLEMEĞİ AYIP ZATEN GENÇLİĞİMDE DİŞİ SEYTAN DERLERDİ BANA... EHEH... BAKIYORUM KIÇDA FENA DURMAZI VALLA... EHEH AH.

AMAAN KİM ÇALMIYOKİ BU DEVİRDE ALLAŞKINA...

RED SONJA - SOSYETE PAZARI -

3

AA UTANMAZA BAK GEL EZ, ÜSTÜME ÇIK BARI ANNEN YAŞINDA KADINIM BEN SENİN BE ÇEKİL!

AMA SİZ BENİ İTTİNİZ.. ASIL...

VER ŞUNU DA FAZLA KONUŞMA!..

TAYT 1TL

GÖRÜYORSUNUZ DI MI PAZARCI BEY, TÜRK GENÇLİĞİNİN GELDİĞİ DURUM BU... BİZ DE GENÇ OLDUK, BİZ DE GEZDİK, BİZ DE TOZDUK AMA BÜYÜKLERİMİZE BÖYLE SAYGISIZLIK YAPMADIK...

YAPMADIK...

Gift

FUAAT MUTFAĞA GİRME ÇOK SEKSİLİ...

EHEH...

GEL BAKIYIM BURAYA SEN KAŞINDIN...

FUAAT EHEH...

20 SENE SONRA BİR KURBAN BAYRAMI SABAHİ...

FUAAT FUAT. GİTTİ Mİ GELMEZ ŞİMDİ GEBERİSİCE HERİF! ETİ ATAR ÖNÜME GİDER. AYAGIM DAVUL GİBİ OLDU VALLA BIKTIM. SENEME VERELİM Bİ KURUMA MİS GİBİ TEMİZLEYİP DAĞITIYORLAR. ÇEKİLİR ÇİLE Mİ CANIM BU DEVİRDE...

FUAAT!..

KİME DİYORUM KOCA GİBİ SENİN...

VALLA İZMİR'İN KIZLARI GÜZEL DİYİP DURUYORLAR AMA BEN Bİ TANE BİLE GÜZEL KIZ GÖRMEDİM

GÜZELLİKTEN DİLDE İŞTE RAHAHLIK VAR, RAHAHLIK ÖNEMLİ...

SEKSTEN ÇOK SOĞUDUM, NEDEN DERSEN Bİ KIZ BANA TECAVÜZ ETTİ..

ÜZÜLDÜM...

izmir belediye başkanı

E TABİ SICAK MEMLEKET SERE SERPE...

YÜRÜYÜN GİDİN LAN BURDAN...

ZORLA DİYORUM OLUM!

A SAÇINI BÖYLE YAPINCA FRANSIZ KADINLARINA BENZİYOSUN SEN...

HADI YA GERÇEKTEN Mİ?

Bİ FANTEZİNİ ANLATSA SANA BELKİ UYGULARIZ.. EHEHEHEH...

0 saniyeden sonra lafları belli belirsiz algıla.

ERTESİ GÜN HAPINI BİLİYOSUN DI MİP ASRIN İCADI BENCE...

REGLİN BİTMEYİ Dİ Mİ SENİN HALA KAC GÜN SÜRÜYÖP..

ESKİDEN BENDE DE ADONİS KAŞI VARDI...

BENİM İÇİN TEN UYUMU ÇOK ÖNEMLİ İLİŞKİDE!..

SENİN HİÇ GÜZEL KIZ ARKADAŞIN YOK MU YAP..

AYARLA-SANA...

NERDEN BU SAATTE BÖYLE SÜSLÜ PÜSLÜ?

ARKADAŞLARLAYDIK!..

KİMMİŞ BU ARKADAŞLAR BAKALIM?..

SEDA, EZGİ BEN İŞTE..

YA YİĞİTLER, SERKANLAR, OĞUZLAR...

İngiliz-Müslüman-Sanatçı ve 26'sında bir kadın: SARAH MAPLE

1985 yılında, müslüman bir anne ve hristiyan bir babanın çocuğu olarak, İngiltere'nin güney sahili'nde bulunan Eastbourne adlı bir şehirde doğan nevi şahsına münhasır bir kişilik kendisi.

2007 senesinde Kingston Üniversitesi Güzel Sanatlar Bölümü'nden mezun olan Maple, hemen o sene Saatchi Gallery ve Channel 4 tarafından düzenlenen -sadece yeni mezunların katılabildiği- bir yetenek yarışmasında dahil olup yaptığı iş ile rakipleri arasında en heyecan verici ve yaratıcılık konusunda en nitelikli bulunarak, birinci seçiliyor.

Independent gazetesinin Tracey Emin ekolünün son halkası olarak lanse ettiği Maple, yeni dönem İngiliz sanatçıların şahı olma yolundaki fevkalade kuvvetli adımı da işte bu yarışmanın birincisi olarak atmış bulunuyor.

Sarah Maple' nin yaptığı tüm işler kışkırtıcı. Bulunduğu coğrafyanın bünyesine vermiş olduğu rahatlıkları adeta sömürerek yaratıyor hepsini. Çoğunlukla tablo yapan ve çoğunlukla tablolarında kendini resmeden veya fotoğraf ile uğraşan bir sanatçı kendisi. Çarşafli kadın imajı, müslüman kadının en ileri versiyonudur.

Bedri Baykam, geçen ay küratörlüğünü yaptığı "Şehvetin Tadı" adlı sergide "baştan çıkaran bir resim" nedeniyle saldırıya uğradı, bıçaklandı. Londra'da "Orgazmı seviyorum" adlı tablosu nedeniyle benzer tepkilerle karşılaşan tehditler alan ve saldırıya uğrayan Sarah Maple Melis Tükel Sünbül'ün sorularını yanıtladı...

Diğer dinlere mensup insanların "müslüman" kelimesi ile denildiği an kafaların da canlanan imgedir. Bu kadar sert bir imgeyi tablolarının ya da fotoğrafların baş karakteri yapan Maple'nin verdiği rahatsızlık duygusu ile ne demeye çalıştığını anlamak aslında çok kolay.

"Self Portrait with my Mother's Headscarf and the breast of Kate Moss" (Annenin başörtüsü ve Kate Moss memesini ile

olan portrem) adını taşıyan ve kendini başı kapalı olarak fakat bir yandan da Moss memesini sıfatı ile açıkta bıraktığı sol göğsünü sahneler bir şekilde resmettiği tablosuna ya da kucağında bir domuz yavrusu ile yine kendini tablonun orta yerine oturttuğu bir diğer işinde Maple'nin tüm derdi bir sentez oluşturmak.

Kendi söylemi ile; "bir çok kültürü kavramak"

2008 yılında Londra'da düzenlenen sergisi sınırsız tehdit telefonu ve bir çok ürkütücü e-posta almış. Serginin yapıldığı galerinin camları ve kapıları kırılmış. Bu sergide bahsini ettiğim domuzlu portre ve giydiği burkanın üzerine takılı olan rozette "Orgazmları seviyorum" yazılı bir

kadının bulunduğu başka bir tablo yer alıyordu.

Maple'in özgürlüğüne, aldığı tehditlere karşın halen işlerini bir güzel yapıyor oluşuna, galerilerin halen onu kıymetli buluşuna ve tehdit edilmelerine rağmen sanatçının sergilerinin devam etmesi şeklinde ona destek verdiklerine bakarsak, kimsenin bu camı pencereyi aşağı indiren hanzo grubunu umursadığı yok diyebiliriz.

Yaptığı işlerin hepsinde bir ironi var Maple'nin. Küçük yaşlarından beri cinselliğin ve çıplaklığın ayıp ve yasak olduğu, konuşulmadığı ve sadece kapalı kapılar ardında yaşandığı bir diyardan gelen sanatçı, içsel çalkantılarını ve muhtemelen bir çok insanın içinde kopan bir takım fırtınaları yaptığı her işine yansıtıyor.

Müslümanlık kitabının içinde yazdığı iddia edilen "domuz yememe alışkanlığı" da Maple'nin zihninden sanatına yansıyan bir başka konu. Domuz yemekten beri duran ve hatta domuzdan tiksinen müslümanları; "Kuran, hiçbir canlıya nefrete çağırılmaz. Ben bir Müslüman olarak yaratıcının yarattığı şeyden nefret edilmesini isteyeceğini düşünmüyorum" sözleri ile eleştiriyor. Kollarının arasında yavru bir domuz tutan burkalı tablosunun kelimelere dökülmüş şekli de işte aynen böyle.

Sanatçı aynı zamanda kendini "büyük bir feminist" olarak tanımlıyor ve basma-kalıp cinsel öğeleri, kadın figürlerini popüler kültür ile harmanlayıp sergiliyor. İşin içine komedi, şaka yollu yaklaşımlar, biraz geyik, bolca jazz, moda, rock'nroll katıyor ve bunları kaygısızca sergiliyor. Aynı zamanda çizgi dışında kalan aykırı ikonlardan, kendine özgü kişiliklerden de fena halde etkilenen Maple'nin en favori isimleri; Amy Winehouse, Kate Moss ve dünyaca ünlü şarkıcı ve söz yazarı Rufus Wainwright.

Tüm bu rahat tavırlarına rağmen, sanatçının varlığından ve bu varlığı gözlerle bu kadar sokmasından rahatsız İngiltereli müslümanlar, Maple'nin provakasyon amacıyla olduğu görüşünde.

Fakat muslimahmediawatch.org adresindeki web sitesinin, Maple'nin sergisinde yaşanan gerginliklerden sonra yayınladığı makale mevzuca çok daha yumuşak bir giriş yapıyor.

Domuzlu tablo ile müslüman olan ve olmayan kesimler arasında bir uzlaşma düşünerek ya da hayal ederek Maple'nin yola çıktığını ya da batıda yaşayan bir müslüman olarak kendisini nasıl görüyor ise o şekilde resmettiğinden bahsediyor. Sanatçının domuz temalı tablosunu eğer illa ki bir provakasyon olarak görmek istiyorsanız da, provakasyon işi çağdaş sanatın doğasında ve her katmanında yer alan, fena halde de içine işlemiş bir özelliklidir diye de ekliyor.

'Yaptığım iş yüzünden korkup geri çekilirsem kendime sanatçyım diyemem'

Melis Tükel Sünbül: Öncelikle mayıs ayı için planladığınız İstanbul seyahatin-den bahseder misin? Sergilenen sadece senin çalışmaların mı olacak yoksa bir grubun çalışmaları arasında mı yer alacaksınız, konsept nedir ve kim tarafından davet edildin?

Sarah Maple: Çok büyük bir kayıp olsa da malesef İstanbul'a gelemiyorum! Ama çalışmalarım SET isimli bir grup dahilinde sergilenecek. Grubun yapılacak olan sergideki ana konsepti "yok etme" üzerine. 12 Mayıs'ta açılışı yapılan sergide (Destruction 2011) benim de üç adet çalışmam yer alacak.

MTS: Buradan bakıldığında dahi, (her ne kadar burası diğer müslüman ülkelere kıyasla daha modern olsa da) oldukça cesur bir karakterin olduğu açıkça görülüyor. Yaptığınız işlerin bir başka sanatçı tarafından yapılmasının pek de kolay olmadığı gerçeğine katılıyor ve bu konuda kendini özel hissediyor musun?

SM: Ah, teşekkür ederim. Kendimi sanatım ile ifade etmekten korkmuyorum çünkü sanatın varolma nedeni de tam olarak bu "ifade etme" meselesi. Eğer insanların yaptığım iş yüzünden bana ne yapacaklarından korkup geri çekilirsem aynaya bakıp da kendime "evet, sen bir sanatçısın" diyemem.

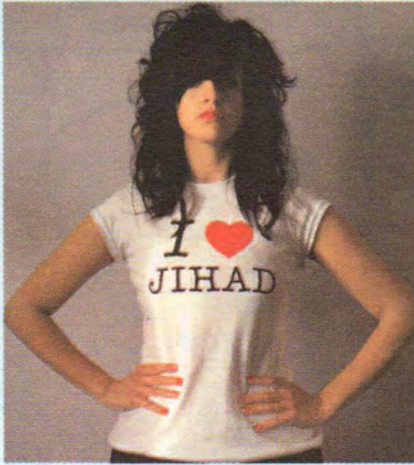
MTS: Ailenin yaptığınız işler konusunda verdiği tepkiler nedir? Kimi kesimlerin nefretini kazanman onları ürkütüyor mu? Seni destekliyorlar mı yoksa bir şekilde daha yumuşak olman konusunda üzerinde etki sağlamaya çalışıyorlar mı?

SM: Ailem bir sanatçı olarak kariyerimi destekliyor ama özellikle annem yaptığım işin oldukça zor olduğunu düşü-

nüyor. Özellikle 2008 yılındaki kişisel sergimin açılışından sonraki gün, oldukça kötüydü. Çünkü her ne kadar yaptığım işe inansam da, annemi üzmemek bir şekilde suçlu hissetmemi sağlıyor. O kesinlikle daha güvenli bir işin içinde olmamı ve bu kadar risk almadığım bir şekilde çalışmamı tercih ederdi. Her anne gibi o da benim güvende olup olmadığımı konusunda endişeli ve bence kendisi bu yaptıklarımı pek de sanat gibi algılamıyor. Ne de olsa o benimkinden çok farklı bir jenerasyondan geliyor. Komik olan ise onun da benim ile aynı fikirde olması fakat bunu dile getiriş biçimimi beğenmemesi.

MTS: Merak ettiğim bir başka konu ise kendini kader konusunda şanslı hissedip hissetmediğin. Çünkü eğer müslüman bir kız olarak başka bir coğrafyada doğsaydın işler şimdiye kıyasla çok başka olabilirdi.

SM: Şanslı olduğumu düşünüyorum. Oldukça özgür bir bireyim (tıpkı annem gibi çünkü o da yetmişli yıllarda babamla evlenerek kültürel alışkanlıklar konusunda baş kaldırmış biridir). Dolarıysıyla, ne olmak istiyorsam o olmama müsaade eden ebeveynlere sahip olduğum için de şanslı olduğum kesin. Benimkiler ile benzer işler yaptığı için çocuklarını reddeden kimi aileler biliyorum. Benim islam dinini ve tanrıyı diletiğim gibi görebilmek için özgür iradem var ve bu inanç o ya da bu kurala uyarak edinilen bir şey değil. Ama inançtan bahsedecek olur isek, dürüst bir insan olarak geçirilen bir yaşam ve etrafındakilere iyi davranan bir insan inançlı biridir diyebiliriz.

MTS: Son olarak, geçen yıl İstanbul'da düzenlenen bir sergide senin 2008 yılındaki sergindekilere banzer olaylar yaşandı. Sergideki bir takım çalışmalardan ve davetlilerin galeri önünde içki içmelerinden oldukça rahatsız olan bir grup galeriyi taşladı. Görünen o ki; bu ikimizin ülkesinde de yaşanan bir sorun. Radikal islamcı olarak nitelendirilebileceğimiz bu insanlar için sen ne düşünüyorsun?

SM: Ben bunu islam olarak görmüyorum. Ellerine ne geçiyor sonuçta? Bu gibi davranışlar diğer insanların beyinlerinde islam dini ile ilgili olarak sadece daha fazla negatif imge oluşmasına sebep oluyor ve bu ne beni ne de diğer modern Müslümanları bağlayan bir konu. Ama herhalde bu kişiler yaptıklarının doğru olduğu düşüncesindedir. Bence müslümanların, bu gibi eylemler nedeni ile, kendileri için yaratılan nefret duygularından korkmaları gerek. İngiltere'de bu sergi taşıyan çığgın gruplardan daha da çığgın olan bir takım islam karşıtı gruplar oluşmaya başladı. Esas endişe verici olan da bu.

FOTOĞRAFINIZI GÖNDERİN KARİKATÜRLERİMİZDE OYNATALIM

bayanyanıdergi@gmail.com

falçı mağdu.bi

ipek
özsüslü

2011'in ikinci yarısı için Türkiye'nin falı

• Çağla Şikel, Eda Taşpınar ve Süreyya Yalçın'a zift gibi bronzlaşmaları neticesinde gece çıkarken fosforlu giyme zorunluluğu getirilecek.

• 2011'in 2. yarısında Sezen Aksu yeni bir şarkı yapacak. Halk şarkının bazı yerlerinde ne söylediğini anlamayacak, anladığı kısımların sözlerini de saçma bulacak. 'Sezen yine makara şarkılara başladı' geyiğinin Allahı yapılacak.. Feysbukta "Sezen'in eski ve gurur tanımayan aşık şarkılarını istiyorum diyen 1.000.000 kişi bulabilirim" grubu kurulacak. Halk galeyana gelecek. Minik Serçe-yahu ben aslında bu şarkımda şu yaraya parmak bastım diyecek ardından ekleyecek- bu kadar ince düşünmeyin Allah muhafaza kanser olursunuz!! Her hastalığın seri sebebi sitres düşünce.. Ben bu şarkıları gülün oynayın diye yapıyorum,

hindi gibi düşünün diye değil!! Bunun üzerine insanlar gündelik yaşamlarına geri dönecekler.

• Kahkaha makinası Taba Sümer, Bodrum'a tatile gidecek. Taba'yı görenler zekümren ölmemiş diye panik halinde sağa sola koşturacak. Belediye Başkanı hoparlörden anons yapıp halkı sakinleştirecek. Bunun duyan taba gülmekten bayılacak. Dipten kum çıkarmak için dalış yapan Taba, aklına komik bişey gelip suyun altında kahkayı basınca boğulma tehlikesiyle karşılaşacak ve tam 108 çeşit deniz canlısının Bodrum sularını terk etmesine neden olacak.

• Erol Küçük, kaybolan spermeleri için bir otobüs ve bir uzay mekiği giydirecek. Böylece kayıp spermeler, tüm Türkiye de ve evrende aranacak.

KENDİN PİŞİR KENDİN BÜYÜLEN

KISMET AÇMA

MALZEMELER

40 saftirik kişi / 1 adet lavaş ekmeği
1 tane orta boy patates / Sumak / Tuz

HAZIRLANIŞI

Seçtiğiniz 40 saftirik kişiden 100'er lira toplayın. Etti mi 1000 lira. Sonra bi kuyumcuya gidip anahtar şeklinde bir altın kolye ucu, 2 çeyrek altın alın.. Kalan paranın bi kısmıyla kebabçıya gidip kebab yiyeceksiniz, üstüne bi de tatlı söyleyin. Kebabçıdan çıkıp bi kafeye oturun yediklerinizi bastırın diye bi Türk kahvesi söyleyin. Aldığınız altın anahtar çıkarın. Garsondan anahtar, kafanızın üstünde 250 kere çevirmesini rica edin. Hala dayak yemediniz mi? O halde kalkıp eve gidin. Kaç saat oldu haliyle acıktınız. Patatesi haşlayıp kabuğunu soyun sonra bir çatal yardımıyla ezin. Sumak ve tuzla karıştırıp lavaş ekmeğe sarıp güzelce yiyeceksiniz. Ertesi sabah kismetlerinizin kapıda kuyruk oluşturduklarını göreceksiniz.

ARA BOZMA (SOĞUTAM)

MALZEMELER

2 adet tahta kaşık
1 adet kurbağa dili
1 adet yılan belisi
250 gram yarım yağlı süt
1 adet nokya 3310 bataryası

HAZIRLANIŞI

Kurbağa dililiyle yılan belini geceden suya koyun.. Ertesi gün sabah sudan çıkarın dinlendirin. İnce ince kıyın. Ateşe koyun.. Sütü azar azar ilave ederken bi taraftan da dibi tutmasını muhallebi kıvamına gelinceye kadar karıştırın. Araları bozulsun istediğiniz kişileri eve çağırıp hazırladığınız karışımı ikram edin.. Yemezsen ölü mü gör diyerek yemelerini sağlayın.. Tabi tahta kaşıklarla.. Onlar gidince kaşıkları yıkamadan sırtıta koyup bağlayın... Nokya 3310 bataryasıyla beraber bir bez parçasına sarıp 4 yol ağzına gömün.

AŞIK ETME, BAĞLAMA (ŞİCAKLİK) MUHABBET

MALZEMELER

1 adet ince uçlu şarj aleti
1 şişe le kola
1 adet bim çalışanı
1 tutam 60 yaş üzeri dedenin kulak kılı
1 ıkkılık kedi kakası (üzerini kumla örtmeden sıcakken alınacak)
4 adet boş dvd

HAZIRLANIŞI

Kedi kakasını, kulak kılını ve Bim çalışanını akşamdan suya ıslayın... Sabah güneş doğmadan uyanın, evin içinde iki tur atın. Bim elemanı ölmüş mü diye bakın.. Ölmediyse adama bir bardak çay verin. Vücudunda toplu iğne başı kadar ıslak yer kalmayacak şekilde kurularıp giydirin ve işe gönderin.. Kedi kakasını, kulak kılını ve le kolay karıştırın.. Dvdi'leri alın sırtıta gelecek şekilde üst üste koyun hazırladığınız karışıma bulayın. Sarj aletiyle güzelce sarın. Diyelim ki bağlamak istediğiniz kişi Ahmet.. Sararken "ince uçlu nokya şarjı bu dvd'ye nasıl sarılıyorsa Ahmet beni öyle sarın" diye tekrar edin..

SIRTLAN BÜYÜSÜ

MALZEMELER

1 adet sırtlan
1 adet kedi tarafından sigdırılmış koltuk
1 şişe gülsuyu
100 gram amonyak
1 çimdik keten tohumu
100 gram altın çilek
1 adet ayna

HAZIRLANIŞI

Ormandan getirttiğiniz sırtlanı her sabah amonyak ve gülsuyuyla yıkayın, tüylerini tersine fırçalayıp kabartın. Tüyleri kabartılmış vaziyetteyken sigdırılmış koltuğa oturtup aynaya bakmasını sağlayın. Geceleri yatmadan önce keten tohumu ve altın çilek yedirin. 40 gün 40 gece böyle devam edin. 40 gecenin sonunda aynayı hediye ettiğiniz kadın, kocasına sırtlan gibi görünecektir.

ezgi'nin cinnet kutusu

ezgi
akşoy

• Erzurum Emniyet Müdürlüğüne bağlı çalışan bir polis memuru, istifa ettiğini polis telsizinden anons etti. Ne tür bir cinnet anıydı bilinmez de, ben şahsen aynı performansı dünyanın bütün polislerinden bekliyorum.

• Fransa yeni bir yasa yürürlüğe koydu. Bundan sonra Fransa'da yaşamak isteyen göçmenler asilime olduklarını kanıtlamak durumundalar. Yani Fransa dingo-nun ahır değil, öyle her isteyen istediği gibi giremez! O kadar! Bence Afrikalılar Michael Jackson'ın kullandığı ilaçla beyazlatılıp alınsa çok daha temiz bir toplum yaratılabilir. Çamaşır suyu da içirilebilir. Sağ kalanlardan en be-

yazlamışları alıverirler, olur biter.

• Arızalanan göçmen gemisinin yardım çağırısına cevap vermeyen NATO gemisi, 61 göçmeni göz göre göre ölüme terk etti. 72 göçmendenden 61'i hayatını kaybetti. Hayatını kaybeden göçmenlerden çoğu Afrikalı'ydı ve Afrika'da patlak veren isyanlardan sakin sulara kaçmak istiyorlardı. "Ölüme terk ettik, evet ettik de... Hele bir sor neden ettik. Bir kere asimilasyonları tamam değildi!"

• Düzce'de müftülük, DİSK'e bağlı Birleşik Metal-İş Sendikasına üye oldukları için 120 işçinin işten çıkarılmasının ardından, camilerde okuttuğu hutbeyle işverenlere destek verdi. Cemaate okunan hutbede "İşi gereğinden fazla yavaşlatmak ve işyerine zarar vermek, karı ve karlılığı azaltıcı davranışlarda bulunmak çalışanı ağır dini mesuliyet altına sokar" denildi. Bir başka deyişle hak aramak günah ilan edildi. "Bir topluluğu kontrol etmek, bireyi kontrol etmekten kolaydır. Bir topluluğun ortak bir amacı vardır. Bireyin amacı ise her zaman için şaibelidir." (Dr. Murnau, Kafka)

• İtalya'nın Cenova kenti yakınındaki Sestri Beldesinde yer alan Santo Spirito Ponente Kilisesi rahibi Riccardo Seppia, pedofili ve uyuşturucu kullanmaktan tutuklandı. Rahibin satanist olduğu da iddia ediliyor. "Basına bir çete lideri yarın vurulacak desem, ya da bir araba dolusu asker havaya uçacak desem, kimse panik yapmaz. Çünkü bunlar planın bir parçasıdır. Ama yarın yaşlı bir belediye başkanı öldürülecek desem, herkes bir anda çıldırır. Biraz anarşi ile tanışın. Mevcut düzeni sarsınca, her şey kaosa dönüşür." (The Jocker, The Dark Knight)

• Eski bir gece klübü dansçısı olan Anna Nobili, daha sonra kendini dine adanmış ve rahibe olmuş. Yaşadığı manastırda "kutsal dans" adıyla performanslar sergilemeye başlamış. O manastır şimdi Vatikan tarafından kapatılıyor. (Mevcut düzen?)

• Kot pantolonu, motosikletçilerin giydiği montu ve üzerinde 'Scorpion' yazan kaskı ile farklı bir giyim tarzı olan imam Tark Balkı'dan çalıştığı köydeki köylüler rahatsız oldu. "Kot pantolonlu, racing motosikletli, çılgın imam olmaz. Arkasında namaza durmayız" diyen köylüler, imam hakkında müftülük, kaymakamlık, jandarma ve ilçe emniyet müdürlüğüne şikayette bulundu. Dalaman müftüsü ise Balkı'nın durumunu "hayat tecrübesi yok" diyerek açıklıyor. (Planın parçası?)

• Lady Gaga canlı yayında kağıt yedi. Üçüncü dünya ülkelerinde çocuklar fare bile yiyormuş di-yollar, nek kadan banal... (Biraz anarşi ile tanışın?)

• "Che yaşasaydı AK Parti'ye oy verirdi." Belki aday olurdu yahu, seçilirse de Devrimden Sorumlu Devlet Bakanı olurdu... Fena mı olurdu yani? Yani...

• "Çocuklara çip takılabilir." Hollanda ve Türkiye Polis Akademilerinin bir araya gelip kaçırılan çocukları bulmak için geliştirdikleri çözüm... Çipi finanse edemeyen aileler tasma da kullanabilirler, işlevsel yani.

• "Türkiye faşizme mi gidiyor?" konulu tartışmalar şu sıralar hız keze de yer yer sürüyor televizyonlarda. Ailecek severek izliyoruz da; benim anlamadığım daha gelmedik mi abi? Kaç durak kaldı, söyleyin de bilelim. Otur otur kıçımız uyuştur yahu...

• Amerika'da bir dilencinin boynuna astığı kartonda yazıyor: "Beni yalvartmayın!" (Don't make me beg!)

Çiğdem Demir

Eylül Kızılgün

BAYAN YANI

DELTA BİSİKLET

Karelerdeki detaylar bu sayıdaki hangi köşe ve çizere aittir? Bulmacayı doğru çözüp, adını, soyadını, açık adresini eksiksiz yazıp gönderen okurlar arasından kurayla seçeceğimiz 1 okura kız bisikleti toplam 20 okura da imzalı albümlerimizi veriyoruz. Doğru yanıtlar bir sonraki sayıda yayınlanacaktır...

BİSİKLET ÖDÜLLÜ BULMACA DETAY DOKU

1	2	3
4	5	6
7	8	9

1.

2.

3.

4.

5.

6.

7.

8.

9.

Ad-Soyad

.....

Adres:

.....

.....

.....

.....

.....

.....

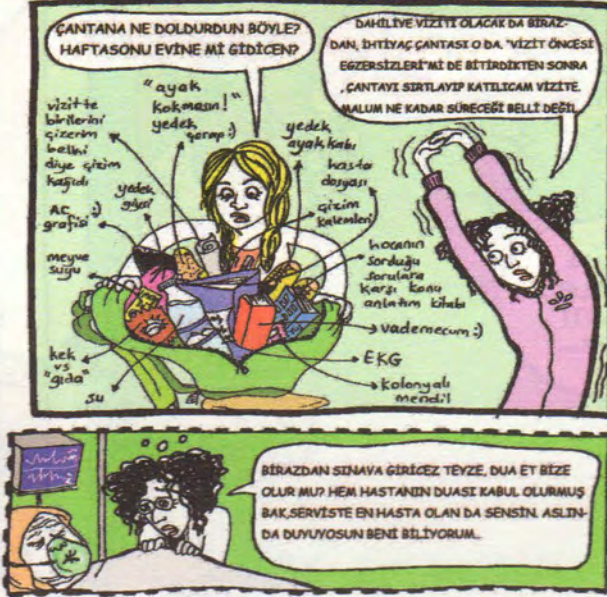
.....

BAYAN YANI

İstiklal Cad. İmam Adnan
Sok. No:14 Beyoğlu-İst.
Fax: 0212 245 38 06

Kazananlar; Bisiklet: Sinem Keleş-Mutlu Gürbüzöğlü-Öykü Büyüksengün-Özdem Tuncerkoç-Sezgin Korkmaz / İstanbul. Bema Türkeli-Fuat Baykara / İzmir. **Kitap Vs.:** Sevgi Pervane / Eskişehir-Tuncay Alaybeyoğlu Ebru Nizamoglu-Zeliha Erten / Ankara. **Duygu Saban Ökesli / Adana. Cemil Cavit / Trabzon. Zeynep Tanrıta / Edime. Zozan Keçilli / Diyarbakır. Bahtiyar Apak / Malatya. Ali Erke / Manisa**

Stajyer Dr. Ebru Zeynep Yetimakan

Kadın Olmak

Kadın olmanın kendi içinde bir mantığı var. Öyle çok irdelenmemesi gereken olduğu gibi alınıp kabul edilmesi gereken bir organizmadan söz ediyoruz burada. Alışverişe bayılmak, dedikodu yapmak, hemcinslerinden nefret etmek gibi. Bahaneye ihtiyacımız yok bu gibi konularda. Üç kişilik bir sohbet masadan kalkmaya çalışan eleman daha sandalyenin oturma kısmıyla ayakta duruş mesafesinin yansıma almadan başlayabiliriz dedikoduya. Durumuna göre iyi ya da kötü niyetli olabiliriz. Dip boyasının milimetrik değerlendirmesinden başlayıp pabucunun altında kalmış etiket parçasına kadar oldukça detaylı bir araştırmanın sonucunu yayıveririz onun kalktığı yere. FBI yapmıyor böyle kapsamlı araştırılmayı şu devirde. Misal ben dedikodu için harcadığım eforun onda birini kuantum fiziğine harcarsaydım Heisenberg kendinden utanırdı. Bir ayakkabı ya da çantaya almaya karar verildiyse bunu durduracak asil kani alacak damar mevcudiyetini tamamlamamıştır henüz. 35 çift ayakkabıya da sahip olsak bu ayakkabıya olan ihtiyacımız Afrika'daki aç bir bebeğin çığlıklarını bastırarak desibebe ulaşabilir rahatlıkla. Günlerce uyumayabilir, bankamatikteki koca 0'lar durduramaz bünyeyi. Hele bir de bize mantıklı bir yolla engel olmaya çalışan birisi varsa vay onun haline. Artık sömürünün bahanesinin doruk yaptığına resmidir. Öyle ki sonunda vallahi hakdışın deyip üzerine ayakkabının parasını da vermesi mümkündür. Mesela ben en az 10 çift babetim varken bir yenisini almak istediğimde önüme çıkan adamı iş makinesi edasıyla ezer geçerim. Kahverengi babetin yok muydu senin diyen adamın alınıp kanşlanm. Ama o kahve köpüğü ben telve istiyorum, onun kurdası yok bunun yanında boncuk var gibi dakikada 48 mazeret üretebilme kapasitesine sahibim. Rakiplerimi ezmekten, engelleri yerle bir etmekten çekinmem. Kılıcımı kalkanımı kuşanır alırım babetimi kardeşim. Yine integrale parabolle açıklanamayacak başka bir durum doğal olmak hevesidir. Kuaföre gidip kafa derisinden 25 cm yüksekte saç yaptırıp ama ben doğallığı çok seviyorum doğal olsun diyebiliriz. O kafayla dünyayı uzayla bassaydı yabancılaşmaz, ama ille doğal olmalı. Gidip saçımızı kimya biliminin duduğunu uçukdatacak bir kurmi-zya boyatıp ayy ama doğal olsun olmaz mı bebeğim diyebiliriz kuaföre. Bunda garipsenecek bir durum yoktur zira kadının olmanın genetiği öyle moleküler biyolojiyle filan çözülecek gibi değildir. Kadının kadına düşmanlığından söz ettiğim noktada iğrençleşmemem mümkün değil zaten. Bir insan evladı karşısındaki kadın çirkin diye, şişman diye, avam diye sevinir mi lan. Seviniriz ben. Evet evet. Utanmadan ağız dolusu sin-tyorum. Yanımda 20şer gramlık kına paketleriyle geziyorum bu durumlar için. Yahu hastane kuyruğunda önündeki ağrıdan kıvranan insandan gıcık kapılır mı diyorum kendime. Kendim dinlemiyor beni bu tür durumlarda. Oturan, konuşan, gülen, yiyen, gözlerini kapatmış dinlenen, alaca-ğı domatesin sertliğini kontrol eden kadından farkı şiddetle nefret edebiliyorum. İndirim mi? Kelimenin tınısı bile insanın içine bir bahar coşkusu katmaya yetiyor.

Duygu Şağban Özşahin

Sibel Bozkurt

Facebook sayfamızda ilan ettiğimiz BAYAN YANI afişiyle fotoğraf çekirme ödülünü okurumuz Ayşegül Cengiz kazandı. Hediyesi onunla bizim aramızda kalsın. Bu arada geçtiğimiz ay bütün İstanbul'u BAYAN YANI afişiyle donatmıştık ayıptır söylemesi.

Hepimizin Tanıdığı Biri

Lise iki ya da üçtüydim. Bir gün felsefe dersimize giren bir erkek hocamızın başka bir hocamızla konuşurken bi-zim sınıftaki kızlardan biri hakkında "X erkeklerle çok ge-ziyor," dediğini duymuştum. Bir öğretmenin böyle bir cümle kurmasına - o zamanki aklımla- çok şaşmış- sınıftasındayken uzun süre öğretmenimizin bu kelamı üzere düşmüştüm. Kendisine kızdığım söylenemezdi, kızmaktan çok acınmıştım. Zaten önceden de soyadı "Ma-rul" olduğu için üzülürdüm bu adama. Soyadı "Marul" olan bir insan, felsefe öğretmeni bile olsa, hayata 1-0 ye-nik başlamıştır, onu teselli etmeye felsefe yetmez.

Aynı hocamızın bir üniversiteye yapılan gezide bize kampusu tanıtırken "İşte siz de bir gün buralarda, bu okulun öğrencisi olarak..." dediği sırada işabettiği çimlerin üzerinde iki genç sevgilinin coşkuyla öpüşüp kollarla sarıldığını fark etmesi üzerine kızanıp bozarak "Siz tabii böyle şeyler yapmayacaksınız..." diye çaresizce açıklama yapmasını da unutmuyorum. Bu da ne ka-dar bahtsız bedevi olduğumu gösteren bir diğer mesel olsun. Zira final tatili olduğu için kampus bomboşken koskoca üniversitenin öpüşen belki de tek çiftini eli-ye koymuş gibi bulması, doğduğundan beri peşini bı-ralmayan talihsizliğine delalet değil miydi?

Hayır değildi. Aradan geçen yıllardan sonra, lisede-ki öğretmenimiz gibi er kişilerin yaygın bir tür oluşturu-duğunu, asıl talihsizliğinin varlıklarının ta kendisi ol-duğunu anlayacak tecrübe ve gözlemler edindim çok şükür. Şöyle ki:

Bu şekil zâb muhterem takımı nereye gitse bir ahlak ihlali, bir yoldan çıkışmış onlan bulur illahakı. Bizim Mistr Marul otobüse biner mesela, öpüşen çiftler kar-şısında bitiverir - "Sevgiliim işte bu o adam, hadi kar-şısına geçip öpüşelim!"- sanki öpüşmek için Mistr Marul lazımdır bu çiftlere. "bık bık bık" diyerek başı-nı çevirir ki o da nesî, ayakta duran birkaç bayan yol-cu direklerin etrafında dönerek yavaş yavaş soyun-maya başlıyor. "Töbe estapurullah" demesine kal-madan hoop diğer yolcular da birbirlerine acayip aca-yip şeyler yaparken onlara eşlik etmeye başlarmısın- mı? (Bu sahneyi gözünüzün önüne getirirken fantezi-lere açık olabilir, başka detaylar da ekleyebilirsiniz) Mistr Marul, sinirlerine hâkim olmaya çalışarak yol-culara bu otobüsün seks otobüsü olmadığını anlat-mak için çırpınır lakin başaramaz. Kan ter içinde uya-nır o sırada, haberleri izlerken uyuyakalmışır, neyse ki tuhaf bir kâbustan başka bir şey değildir az evvel olanlar. Normal normal hayatına devam eder.

Evde, otobüste, sokakta, pazarda, iş yerinde, karşı-laştığı örnek âdetlere aykırı kişileri dik dik bakarak, ök-sürüp tiksirerek ayıplar. Yanlarından geçerken kızlar, hôt hôt söylenir, bazen durup öğüt verir. Baş edemi-yorsa kovalar, söver, yeri geldiğinde uygun bir aletle uyanır.

Mistr Marul, kısa etekli kadınlardan korkar, filmler-deki ahlaka mugayir sahnelerden, sokak ortasında gündüz vakti çiftleşen kedilerden ve köpeklerden mü-t-hiş derecede rahatsız olur. Bu kadarla kalsa iyi, bak-kal, apartman görevlisi ya da kapı komşusu olan her-hangi bir hemcinsinin kendisine ya da ister kadın ister erkek olsun bir başkasına gülümseyişinden, başın-dan bile işkillenebilir. Ne homofobik, ne heterofobik, olsa olsa biyofobiktir Marul.

Mistr Marul deyip geçmeyin, Marul'u ve felsefesini uzaklarda aramayın. Türlü türüdür. Bazen tatlı sert babanızdır, bazen evine bağlı kocanız. Kafa dengi enişteniz ya da sosyalizmden dem vuran sevgiliniz de Marul çıkabilir. Şöfor mahallinden üniversite kürsü-le-rine kadar, her yerde, her iklim ve bitki örtüsünde ma-rulgiller yetişmekte, oksijenimizden çalarak yaşamak-tadırlar.

Hazel Akdik

halpeim

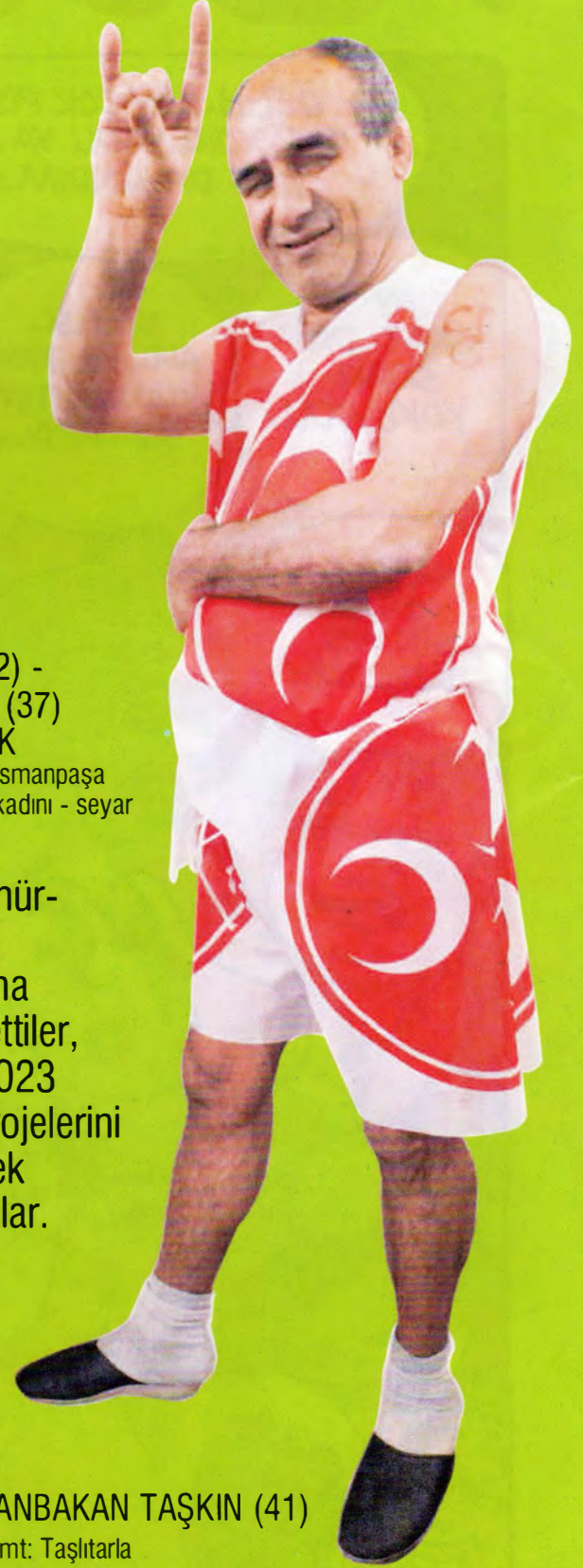

SEÇİM FASHION

Sokağınıza asılan
parti bayraklarını
KESİN

BIÇİN-DİKİN

ASIYE (32) -
CEBRAİL (37)
GOMALAK
Semt: Gaziosmanpaşa
Meslek: Ev kadını - seyar
esnaf)

“Ne kömür-
bulgur
yardımına
tamah ettiler,
ne de 2023
çılgın projelerini
beklemek
zorundalar.

CANBAKAN TAŞKIN (41)
Semt: Taşlıtarla
Meslek: Minibüs muavini - geçici işsiz

“Bu kostümle baraj
korkusunu sildi attı”

DEMİR (44) ALİCAN (11) - SAKİNE (38) YÜCEŞAN
Meslek: Emekli Astsubay, apartman yöneticisi / Öğrenci / Biçki-dikiş kursu öğretmeni
“Al sana aile sigortası, yazı çıkartır kışı karşılar.”